

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 12 hal., pocztą i na prowincyi 14 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Podwale 1. 3. — Ekspedycja Aiejsowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 510.

Telefon Administracyi 637.

Prenumerata:

zamiejscowa:		miejsceowa:	
rocznie . . . . . 40 K	ówierórocznie 10— K	rocznie . . . . . 36 K	ówierórocznie . . . 9— K
półrocznie . . . . 20 K	miesięcznie . . . 3—60 K	półrocznie . . . . 18 K	miesięcznie . . . . 3— K

W Niemczech 4 K 10 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 5 K 50 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają także i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 3 K — h., drudzy 1 K. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 12 K.

Ceny ogłoszeń (anonów) kupieckich, osób prywatnych i t. p.: Wiersz petitowy 7 łamowy lub jego miejsce 30 hal. tabelaryczny i listowy 40 hal.

Nadesłane po 1 kor., kronika 150 kor., za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary petitywnej. Ogłoszenia władz rządowych: autonomicznych po 30 hal., tabelaryczne i listowe po 40 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia listowe, tabelaryczne i statutowe Towarzystw asekuracyjnych ubezpieczeniowych i t. p. po 60 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracya „Gazety Lwowskiej“ Lwów Podwale 1. 3. ogłoszenia kupieckie i osób prywatnych także biuro dzienników H. Buchstaba Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 21.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 8 sierpnia b. r. najmileściwiej nadać radcy Namiestnictwa i krajowemu referentowi sanitarnemu w Galicyi dr. Zdzisławowi Lachowiczowi tytuł i charakter radcy Dworu, a inspektorowi sanitarnemu w Galicyi dr. Kalikstowi Krzyżanowskiemu tytuł i charakter radcy Rządu, obu z uwolnieniem od taksy.

Wykaz

panujących w Galicyi epizootyjk za czas od 3 do 10 sierpnia 1918 — zamieszczony jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 12 sierpnia 1918.

Najj. Pan na włoskim froncie.

Z Wiednia telegrafują:

Najj. Pan udał się dnia 7 sierpnia w towarzystwie szefa sztabu generalnego Arza na front południowo-zachodni, zwiedził w towarzystwie kierowników grup wojskowych grupę wojsk generała-pułkownika Najdosta Aręksiecia Józefa, Tyrol południowy, odbył przegląd kilku dywizyj wojsk, oraz rezerw stojących w pogotowiu, lub wypoczywających i polecił Sobie przedstawić deputacje oficerów i żołnierzy z rozmaitych odcinków frontu.

Wielu żołnierzom Najj. Pan osobiście wręczył odznaczenia.

Podczas pobytu Najj. Pana na froncie ukazali się lotnicy nieprzyjacielscy.

Już w dolinie Adygi ujrzano kilku lotników nieprzyjacielskich, a gdy Monarcha odbywał przegląd wojska w Val Sugana, wylądowały z poza gór cztery aparaty nieprzyjacielskie.

Baterye ochronne poczęły je ostrzeliwać, wzniesli się także nasi lotnicy, wobec czego lotnicy nieprzyjacielscy odlecieli. Powrócili jednakże wkrótce i zataczali koła ponad Monarchą.

Teraz rozwinęła się bardzo gwałtowna walka napowietrzna, w ciągu której jeden samolot spadł na ziemię.

Najj. Pan po przeglądzie odesłał wojska, a sam pozostał na miejscu, aby rozmawiać z dowódcami wojsk.

Na drugi dzień konferował Monarcha z przywódcami wojsk, odbył przegląd wojsk i przyjął deputację oficerów i żołnierzy z armii generała Boroewica.

Zarząd wojskowy w Wenecji może być dumny ze swego dzieła. We wszystkich miastach panuje wzorowy porządek. Wszystkie pola są dobrze uprawione, drogi w stanie jak najlepszym.

Najj. Pan wyraził szczególną pochwałę wojskom technicznym, następnie przez Udine, Villach i Reichenstein udał się na Zamek Wartburg.

Sytuacja wojenna.

O walkach rządu sowieków z Czecho-Słowakami dochodzą tylko luźne tu i ówdzie wieści, często niejasne, a jeszcze częściej sprzeczne.

Jeśli rozrzucony ten materiał zbierzemy i uporządkujemy przedstawi się ogólny obraz następujący:

Rząd sowieków czuje, że każdy dzień pogarsza jego położenie. Zatem rękami i nogami opiera się czyhającej już nań zagładzie. Największe zaś niebezpieczeństwo widzi w akcyi Czecho-Słowaków, których brygady dobrze wyposażone są w amunicyę, mają w ręku najważniejsze spichrze Rossyi, a żelazną

discypliną górują nad dorywczo zebraniem i zaledwie zorganizowanym wojskiem bolszewickim.

Rozprawić się jednak sowieki muszą z tym najważniejszym swym nieprzyjacielem. Idzie im mianowicie o to, by Rossyi nie dać przykuć na nowo do rydwanu ententy i udaremnić jej wejście napowrót w stan wojenny z obecnymi sprzymierzeńcami.

Niebezpieczeństwo zaś jest tak groźne, że rząd sowieków zerwał z taktyką tajemniczo, a przynajmniej przedstawiania w nieprawdziwym świetle jako drobnotki, z którą na poczekaniu rozprawić się będzie można. Zarówno na zgromadzeniach — a pod tym względem w dzisiejszej Rossyi *nulla dies sine line* — jak w prasie rozlega się alarm po alarmie: Ojczyzna w niebezpieczeństwie!

Korpus czesko-słowacki liczył pierwotnie 75.000 ludzi. Z czasem jednak rozrósł się ogromnie, przysparzawszy do siebie Serbów, kozaków i różne antirewolucyjne żywioły rosyjskie. Obecnie wojska Czecho-Słowaków liczą ponad 300.000 ludzi.

Sowieki, rozpędziwszy armię, przekonują się zapóźno, że łatwiej burzyć, niż budować i mimo usilnych zabiegów nie zdołali zebrać oddziałów liczebnie choćby dorównujących przeciwnikowi. Jednak i tutaj siły rosna dzięki ciągłym dopływom tak, że jest nadzieja, iż wkrótce nastąpi cyfrowa po obu stronach równowaga. Sowieki czynią starania, aby także co do kawalerii, której bardzo pokazywały zastęp udało się ustawić Czecho-Słowakom, nastąpiło co najmniej wyrównanie.

Z głębi Syberii posuwając się naprzód, Czecho-Słowacy opanowali środkowy brzeg Wołgi z miastami Syzrań, Samara i Symbirsk. Wojska ich stoją w kierunku zachodnim w oddaleniu o 20—30 wiorst od linii Symbirsk-Syurań. W kierunku wschodnio-południowym odało się im wejść w styczność z wojskami kozackiego generała Dutowa wzdłuż linii Samara Orenburg. Orenburg sam znajduje się w ręku sowieków. Oddziały Dutowa stoją na wschód od Orenburga jakoteż na wschód i na południe od Uralska. Jednolitego frontu brak jeszcze.

Przeciwnik Czecho-Słowakom usadowionym nad środkowym biegiem Wołgi operuje trzy armie sowieków. Jedna, południowa, o-

pira się o linię kolejową Saratow-Uralsk i operuje w kierunku Syzrania, by połączyć się z grupami umieszczonymi na zachód od tego miasta. Ta armia południowa ma zadaniem ochraniać tyły zagrożone przez Dutowa, jednak bez żadnych operacyj zaczepnych.

Druga armia znajduje się na zachód od punktu węzłowego Insar, a zadaniem jej obejść od północy Symbirsk i połączyć się z armią północną, operującą po obu stronach Wołgi. Nakoniec liczne, ale drobne oddziały bolszewickie walczą na północny-wschód od Symbirsk.

Poza dorzeczem średniego biegu Wołgi opanowali Czecho-Słowacy całą sieć kolejową, utrzymując połączenie między europejską Rosyją a zachodnią Syberją. W obrębie tej ostatniej znajduje się — jak wiadomo — główna kwatery Czecho-Słowaków i siedziba antibolszewickiego rządu sybirskiego — w Omsku, w punkcie węzłowym, z którego wychodzi wielka kolej syberyjska do Władywostoku.

Niedostatecznie jeszcze jest wyjaśnione, jak właściwie rozumieć położenie wzdłuż kolei syberyjskiej na wschód od Omska, Syberya bowiem od miesiąca zupełnie odcięta jest od Rossyi. Przypuszczać wypada, że także wzdłuż linii kolejowej sybirskiej usadowiły się oddziały czesko-słowackie. Głównych jednakże punktów nie mają w swych rękach. W Moskwie żywią też przekonanie, że rozrzucone po linii kolejowej oddziały czesko-słowackie są słabe liczebnie i że lokalne Sowieki łatwo trzymać je mogą w szachu. W każdym jednak razie zaprzeczyc się nie da, iż także te grupy w razie interwencji japońskiej znacznie ułatwią posuwanie się wojsk japońskich naprzód.

Republika bolszewicka jest przez Czecho-Słowaków zagrożona bezpośrednio w swem istnieniu — a to tem bardziej, że operacje przeciwnika zepchnęły ją w położenie pod względem żywnościowym wprost beznadziejne. Obrzynie składy zboża znajdujące się na Sybirze są od Rossyi odcięte, a nawet w razie, gdyby sowiekom udało się powozić, marzyć nie sposób, by droga do zachodniej Syberii rychło stanęła otworem.

Sytuacja bolszewików przedstawia się ogółem nieróżowo. Już nawet prasa oddana

1)

Michał Rolle.

Pani Wojewodzina Nowogrodzka.

Ród książąt Jabłonowskich nie przeszedł w dziejach i literaturze bez echa. I tu i tam znajdujemy o nich liczne wzmianki, że zaś nieprzeciętny bynajmniej rozum szedł u nich w parze z ogromną pychą, a niierzadko i z objawami, potrącającymi często o maniacstwo, więc sporo w ich genealogii oryginałów, proszących się wprost o wyzyskanie czy to w powieści, czy w komedyi.

Józef Aleksander Jabłonowski, urodzony 1712 roku, wojewoda nowogrodzki, autor licznych prac, heraldyk i bibliofil, sławny z uczoności, z pychy i dziwactw, należał do tego grona magnatów polskich, które nie rozstawało się z myślą zdobycia dla siebie korony. Aż do śmieśności próżny, nosił się po królewsku, wyrobił sobie ponadto tytuł księcia rzymskiego imperyum. Biegły w heraldyce, wydał „tablice genealogiczne“, gdzie ród swój w odpowiadające jego dumie przybrał splendory. Sprawa ta była w naszej literaturze naukowej niejednokrotnie omawiana, poświęcamy więc jej jedynie dla charakterystyki postaci tę pobieżną wzmiankę.

Dwukrotnie stawał na ślubnym kobiercu; pierwszą poprowadził do ołtarza księżniczkę Karolinę Radziwiłłównę, z którą miał dwie córki, Teofilę (Strzeżysławę) po-

ślubną Józefowi ks. Sapieżę i kasztelanową kijowską, Lanekorońską; drugą — ks. Wiktorję Woroniecką. Umarł w Lipsku — gdzie ustanowił znaną fundacyę naukową — 1777 roku, przeżywszy syna jedynaka z drugiego małżeństwa, ks. Augusta Dobrogosta, będącego także jedną z niezwykle ekscentrycznych swego czasu osobistości.

Chłopak, starannie przez ojca wychowany w Akademii lipskiej, wróciwszy do uroczego Steblowa nad Rosją, przyswoił sobie zupełnie kozackie obyczaje, zmienił wyznanie, język potoczny, strój i imię. Pragnąc wskrzesić dawną kozaczyznę, jednej części włościan poddanych użył do obrabiania gruntów, drugą uzbroidł stawiając na jej czele obznajomionego ze sztuką wojenną pułkownika. Całą swoją siłę zbrojną podzielił na sotine i dziesiątki, różniące się od siebie maścią koni.

Ćwiczył kozaków pilnie w mustrze i karności, w obozowaniu pod gołym niebem, w zaciąganiu wart i pikiet, nie uchylając się nigdy od służby, gdy na niego przyszła kolej.

Stołu osobnego nie prowadził, jedząc i pijąc wspólnie z kozakami. Zrazu wina wyrzekł się z ideowych względów, zamieniając je na demokratyczną, narodową kozacką wódkę. Potem wśród hulatyk i włośczi rozpił się z kretesem.

Latem trawił czas w obozach pod namiotami; na zimę przenosił się do liehego domku. Wśród ludu stał się niemal legendową postacią; śpiewano o nim przy łuczywach w zimowe wieczory; podawano „gadki o księciu Czumaku“ z pokolenia w pokolenie.

Żyjąc w niezgodzie z sąsiadami, najeżdżał bezustannie na Korsuńszczyznę książąt Poniatowskich i Smilańszczyznę; bił się mężnie co prawda, ale i sam był bity. Wytrzymywał pełnie nie przyznając się do tego, że admoniczy doradza spotykała pana steblowskiego, syna równie dumnych i pełnych pychy ks. Józefa Aleksandra i ks. Franciszki Wiktorji.

Dbał o dobrobyt włościan, podpisując się na dokumentach nadawczych: „Auhust Mykoła Kniaź“. Umarł w Stebłowie na początku 1772 roku, otoczony kozakami, w chałupie wieśniaczej do niedawna jeszcze istniejącej.

Matka jego słynęła również z dziwactw, nie więc naturalniejszego, że spadek taki po oboju rodzicach przeszedł na syna-jedynaka, przybrał jeno odmienne kształty: wyroził się — jeśli tego rodzaju określenie jest w danym wypadku dopuszczalne. — Skrajna duma i pycha jednego pokolenia zmieniła się w chłopomństwo ze wszelkimi jego wadami w pokoleniu drugim.

Ojciec wyciągał rękę po koronę królewską; matka bodaj w swoim majątku, jeśli gdzieindziej losy jej czyniły tego nie pozwoliły, urządziła salę tronową, podpisując się szumnym: „Z książąt Gedyminów, Korybutów, z Prussów Wiktorja Jabłonowska, Wojewodzina Nowogrodzka“; syn gardził nawet skromną „lącą soroczka“.

Jeszcze za życia — jak się niebawem dowiemy — przelała księżna swe prawo do Steblowa na synów. Jeden z nich, Andrzej, wystraszył ją ze dworu hajdamakami, musiała więc sędziwą matrona wynieść się

do Lwowa, gdzie w roku 1816 zakończyła długi żywot w ostatnim opuszczeniu, Woroniecki bowiem w krótkim przeciągu czasu rozstrwoił majątek, odpredając 1812 r. Steblów Onufremu Hołowińskiemu.

*

Do charakterystyki postaci Wojewodziny Nowogrodzkiej przynosi bardzo wiele ciekawego materiału pamiętniczek — raczej może obszerniejsza notatka — Edmunda Liwskiego, zapisany przez autora testamentem dziejopisowi Podola, dr. Antoniemu J.

Informacya wykonawca ostatniej woli wyjaśnia nam, że s. p. Edmund Liwski, urodzony w r. 1817, umarł 8/20 marca 1888 r. w Korsuniu, pochowany w Ryszczowie, obok zwłok ojca Józefa, porucznika byłych wojsk polskich, walczącego ongi pod Stoczkiem.

Zasługuje on na wdzięczną pamięć z tego względu, że „cały owoc swej pracy, 13.500 rsb., złożył Akademii Umiejętności w Krakowie na żelazny fundusz pomocy dla literatów i ich osieroconych ubogich rodzin“; na grobie jego umieszczono też następujący bezpretensjonalny napis:

„Mąż starego obyczaju,
Peza krajem żył dla kraju,
Pracą zbierał, lecz nie zdzierzał,
Swym niósł pomoc, lzy odcierał.“

Literackich zalet co prawda on nie posiada, maluje jednak dostatecznie sylwetkę moralną zmarłego, cel więc swój niezawodnie spełni w odpowiedni sposób.

(Ciąg dalszy nastąpi).

im szczerze, wyraża obawę, iż machinacjom ententy, opartym o Czecho-Słowaków, uda się ściągnąć pod ich sztandary wszystkie żywioły dla rządu bolszewików nieprzychylnie usposobione i rozrzucone ogniwa połączyć w jednolity front antybolszewicki a zarazem antynie miecki.

Rząd bolszewicki zapożno ocknął się. Prawda, że restytucja frontu wschodniego, gdyby już miała się dokonać, nie przyjdzie tak łatwo do skutku. Rzecz inna jednak, czy rząd bolszewików znajdzie dość sił w sobie, by gotującemu się przewrotowi, który ma znieść go, położyć skutecznie tamę.

Podane poniżej biuletyny uzupełniają obraz obecnej sytuacji.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 10 sierpnia. Urzędowo ogłasza ją dnia 10 sierpnia:

(Z włoskiego teatru wojny).

Na weneckim froncie górskim wczoraj ponownie wywiązały się znaczniejsze walki piechoty między Canowe a Asiago. Wczesnym rankiem, po silnym ogniu działowym, wojska sojuszników w gęstych falach ruszyły do ataku. Wszędzie odparto nieprzyjacielskie oddziały szturmowe i przygotowano je o ciężkie straty. Gdziekolwiek udało się im przejściowo usadowić się w naszych liniach, wyparliśmy je przeciwnym natarciem.

Tak samo nie udało się dzięki mężnemu oporowi wojsk naszych, wszelkie próby wroga rozszerzenia stanowisk swych w obszarze Asolone.

W innych częściach frontu ogień działowy i utarczki patroli.

(Z albańskiego teatru wojny).

Nie ważnego.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 10 sierpnia. Biuro Wolffa ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 10 sierpnia.

(Z zachodniego teatru wojny).

Grupa armii bawarskiego następcy tronu księcia Ruprechta: Zmienna czynność nieprzyjaciela między Izera a Ancrą. W wielu miejscach tego frontu wróg przedsięwziął wypadki i natarcia częściowe, które odparto przed naszymi liniami i walką z bliska.

Anglicy i Francuzi wczoraj wprowadzając w bój silne rezerwy, prowadzili dalej swe ataki na całym froncie bitwy między Ancrą a Avrą. Po obu stronach Foucaucourt-Villers odparliśmy wroga przeciwnatarciem. Poniósł on tam ciężkie straty.

W części środkowej pola bitwy nieprzyjaciel zyskał na obszarze poza Rosieres i Hanest. Nasze natarcie przeciwne zatrzymało go na zachód od Lihone i na wschód od linii Rosieres-Orvillers.

W ciągu nocy cofnęliśmy wojska stojące nad Avrą i nad potokiem Dom na linie tylnie na wschód od Montdidier.

Na południowy wschód od Montdidier odparliśmy na naszych liniach silne natarcia częściowe nieprzyjaciela.

Nad polem bitwy ustrzeliliśmy 32 samoloty nieprzyjacielskie. Podporucznik Loewenhardt zwyciężył po raz 52 i 53, podporucznik Udel 46, 47 i 48, kapitan Berchtold 41 i 42, podporucznik bar. Riechthofen 36 i 37, podporucznik Billig 30 i 31, podporucznik Bolle 29, podpor. Koenneske 26, 27 i 28, podpor. Neumann 20.

Grupa wojsk niemieckiego o następcy Tronu: Ożywająca się chwilami walka nad Aisną i Vesle.

Pierwszy generalny kwatermistrz Ludendorff.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 11 sierpnia. Urzędowo ogłasza ją dnia 11 sierpnia:

(Z włoskiego teatru wojny).

Na płaskowyżu Siedmiu Gmin wojska koalicji wczoraj rano ponowiły natarcia w formie odrębnych uderzeń. Pole walk rozpostarło się z Canove aż do obszaru Col del Rossi. Po zaciętych zapasach wszędzie wroga odrzucono.

Poniósł on bardzo ciężkie straty. Pojmiano Anglików, Francuzów i Włochów. Między walczącymi obrońcami szczególny udział w zwycięstwie przypada węgierskim pułkom 82, 101 i 138. Poza tem ani na froncie włoskim ani w Albanii nie zaszło nic ważnego.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 11 sierpnia. Biuro Wolffa ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 11 sierpnia:

(Z zachodniego teatru wojny).

Front wojsk księcia Ruprechta: Między Izera a Ancrą zwiększona czynność bojowa w ciągu dnia osłabła. Wczorajem w wielu miejscach znowu odżyła. Silniejsze wypadki wroga po obu stronach Lys odparto.

Na froncie bitwy wróg swe natarcia rozpostarł po Oise. Między Ancrą a Sommą legły one przed naszymi liniami. Aż do obszaru na południe od Sommy piechota nieprzyjacielska po swych niepowodzeniach d. 9 b. m. pozostała bezczynna. Silne częściowe natarcia wroga pod Rainecourt i przeciw Lihone złamano naszym ogniem i wypadem przeciwnym. Główna siła wczorajszych natarć była zwrócona przeciw naszemu frontowi między Lihone a Avrą.

Na wschód od Rosieres i po obu stronach gościńca z Amiens do Roye odparliśmy kilkakrotnie ponawiane natarcia nieprzyjacielskie. W walce ruchomej z przewagą nieprzyjacielską i z użyciem mnóstwa samojazdów pancernych i tu znowu w całej pełni zaznaczyła się niezachwiana siła zaczepna naszej piechoty. W wielu miejscach napór wroga śmał się już w ogniu naszej artylerii. Przed odcinkiem jednej tylko dywizji leży przeszło 40 straszkanych pojazdów pancernych.

Między Avrą a Oisą nieprzyjaciel po gwałtownym przygotowaniu działowym ruszył do silnych natarć na nasze dawne stanowiska od Montdidier do Authenil. Nie zdołał on dotrzeć do naszych nowych linii bojowych na wschód od Montdidier, o których wczoraj doniesiono. Nasze strażnice tylnie powitały wroga na naszych dawnych stanowiskach silnym ogniem, poczem walcząc ustąpiły za linię Laboissiere-Hainvillers-Riquebourg-Marest.

Bardzo znaczna czynność lotnicza nad polem bitwy. Ustrzeliliśmy znowu 23 samoloty nieprzyjacielskie i jeden balon na uwięzi. Podpor. Kroll odniósł 33 zwycięstwo napowietrzne, podpor. Veltjens 24 i 25, podpor. Lauman 21, 22 i 23, podpor. Anfort 21.

Front wojsk niem. Następcy Tronu: Nad Vesle odparto natarcia wroga między Fismes a Courlandem.

W Szampanii na zachód od gościńca z Somme do Souain walki częściowe, w których wzięliśmy jeńców.

Pierwszy generalny kwatermistrz: Ludendorff.

WOJNA.

Zaproszenie reprezentanta Państwa Polskiego do niemieckiej kwatery głów.

Z Warszawy donoszą: Według pewnych wiadomości, dyrektor politycznego departamentu stanu, ks. Janusz Radziwiłł otrzymał telegraficzne zaproszenie do wielkiej kwatery głównej. Zaproszenie nastąpiło na prośby panów polskich. Ks. Radziwiłł uda się w drogę natychmiast i na razie pojedzie do Berlina. Zamysła on wrócić za tydzień.

Komunikat wieczorny.

Biuro Wolffa ogłasza dnia 11 b. m. wieczorem: Na froncie bitwy między Ancrą a Oisą gwałtowne natarcia wroga spełzły na niczem.

Nowy atak francuski.

Central News donoszą o nowym ataku francuskim na froncie 16 mil, przyczem już zyskano 4 mil w głąb i zdobyto 100 dział.

Wynurzenia Lloyda George'a.

Premier Lloyd George w Newport wygłosił mowę, w której mówił o powołaniu sojuszników na froncie zachodnim i rzekł, że słuszną jest rzeczą przypisać wielką część powodzenia jednolitemu dowództwu.

Zwycięstwo to, to wielka zawiła operacja, w której grają swą rolę Anglicy, Francuzi i Amerykanie. Jednolite dowództwo umożliwiło nam odnieść zwycięstwo nad Marną i drugie zwycięstwo nad Sommą.

Wiedzie się nam teraz bardzo dobrze, ale nie wolno nam z tego powodu zanadto brykać, walka jeszcze nie skończona.

Omawiał następnie trudności robotnicze i rzekł, że tkwią one w braku węgla.

Apelował do wszystkich, którzy mają do czynienia w kopalniach węgla i w przemyśle węglowym, by dołożyli wszelkich starań, aby wytwarzać dość węgla dla Francji i Włoch.

Straty angielskie.

Nieuwe Rott. Courant donosi, że straty armii angielskiej na wszystkich frontach w lipcu — o ile urzędownie je ogłoszono — wyniosły 1976 oficerów i 162,861 żołnierzy. Flota angielska straciła w tymże czasie 41 oficerów i 229 żołnierzy.

Przeniesienie poselstwa niemieckiego z Moskwy do Pskowa.

Helferich przybył do Berlina. Przedłożył on rządowi sprawozdanie, w którym przedstawił, że wobec dzisiejszych stosunków w Moskwie, oraz proklamacji urzędowej socjalistów-rewolucjonistów, iż chwycę się terroru, jako jedynej pozostającej im broni, grozi osobiste niebezpieczeństwo wszystkim członkom poselstwa niemieckiego w Moskwie.

Aby temu niebezpieczeństwu zapobiedz, ale mimo to utrzymać stosunki przyjacielskie między państwem niemieckim a republiką Sowiecką, postanowiono czasowo przenieść poselstwo niemieckie z Moskwy do innego, mniej niebezpiecznego miejsca.

Rada legacyjna dr. Rieller otrzymała polecenie wyjechania z całym personelem z Moskwy. Wyjechał do Petersburga, ale ponieważ i tam nie było bezpiecznie, postanowił wyjechać do Pskowa. Ponieważ bezpośrednio połączenie Petersburga z Pskowem jest przerwane, przeto udał się tam na Hel-singfors i Rewal.

Dookoła pokoju.

Dziennik Svenska Morgenbladet, zbliżony do rządu szwedzkiego, pisze w osobnym artykule, że pożądaną jest, by rząd szwedzki z innymi rządami neutralnymi zaoferował usługi swe w roli pośrednika pokojowego.

Ze strony poinformowanej donoszą, że w eichości bada się teren, by znaleźć linie wytyczne dla akcji pośrednictwa. Zdaje się, że podjęto już inicyatywę we właściwym kierunku i że prowadzi się już rokowania przygotowawcze.

O tron litewski.

Deutsche Warschauer Zig. z dnia 7 b. m. przytacza dłuższy artykuł, zacytowany z pół-urzędowej Nordd. Allg. Zig. W artykule tym pomienione pismo stwierdza, że kwestya obsadzenia tronu litewskiego jest w przededniu rozstrzygnięcia. Jak wiadomo, litewska Rada Stanu, urzędowo nieuznana przez władze niemieckie, wybrała na tron litewski ks. Wilhelm Uracha.

Nordd. Allg. Zig. pisze, że co się tyczy kandydatury ks. Uracha, to w wyjaśnieniu rządu niemieckiego niema ani odsunięcia tej kandydatury, ani postawienia jakiegokolwiek innej.

Możemy dodać do tego — pisze dalej Nordd. Allg. Zig. — że przygotowania do

103)

CHARLES MÉROUVEL.

HRABINA HELENA.

CZĘŚĆ DRUGA.

XVII.

(Ciąg dalszy).

Baron uniósł się gniewem.

— Nędznic! zawołał.

— Tak, nędzna jestem, sto razy nędzniejsza od tych, które po całodzienniej, ciężkiej pracy, mogą mieć noc spokojną. Ale ja snu wcale nie mam. Dręczy mnie wieczysta zagadka, rozbijam się w ciemnościach, stokród gorszych od pewności złego. Gdy się ja zna, wynagradza się występki lub odkupuje. Ale żyć w ciągłym tem wahanii, w kłamstwie i fałszu, uśmiechać się wówczas, gdy się chce płakać, oszukiwać się wzajemnie — zamiast się wspierać — to przecież okropna! Próbowałam. Nie mogę! Jestem zwyciężoną!

Baron słuchał, stojąc bez ruchu, z zaciśniętymi zębami.

Mniej był pogębiony, niżby się można było spodziewać, przez tę rewelację, która go widocznie nie zaskakiwała niespodziewanie.

Miał poczucie swojej siły.

W słowach Heleny przebiegała się chwilami prawie słodycz. Błagała o wyznaczenie

prawdy z takim akcentem prośby, jakby ślepy błagał o promyk światła.

Raz jeden tylko wyrwał się z ust jej okrzyk oburzenia, wnet jednak stłumiony.

— Słucham cię — ozwał się baron — i pytam, czy ja śnię.. Ale proszę cię mów do końca. Cierpliwość moja jest bez granic, zarówno jak moja miłość.

— Powiedziałam już wszystko.

— A gdybym odpowiedzi na to niesłychane oskarżenie nie dał, co byś uczyniła?

Nie uniosła się podobnie jak i on, lecz stanowczo oświadczyła:

— Gdy brzemień jest za ciężkie, odrzucę się je. Życie, jakie prowadzę, jest niemożliwe, doprowadziłoby mnie do pomieszczenia. Muszę je zmienić..

— W jaki sposób?

— Po tem wszystkim, com ci powiedziałam, pojmuję, że powzięłes wstręt do mnie. Opuszczę więc ten dom z córką moją. Nie żądam od ciebie nic i nie nie potrzebuję. Skryję się w jakimś odosobnionym zakątku. Przyjaciele, których pomocy nie chciałam przedtem przyjąć, nie pozostawią mnie w kłopotcie. Czyż to zresztą wiele potrzeba dla zabezpieczenia istnienia kobiety i dziecka?

— Czy tak postanowiłaś?

— Nieodwołalnie.

Powiedziała to tonem łagodnym, lecz z tą stanowczością, której zdawało się, nie zachwiać nie mogło.

Ale baron nśmiechał się ciągle z tą pobłażliwością, jaką się ma dla kaprysu dziecka.

— Nie uczynisz tego — rzekł krótko.

— A to dlaczego?

— Dlatego, że będę cię prosił, ahyś odstąpiła od tego nierozsądnego projektu.

— A jeśli on mi się takim nie wydaje? Operł ramię na kolanach żony i ujmując jej rękę, której nie cofnęła, mówił dalej głosem niemal pieszczotliwym:

— Czyżbyś istnie chciała wyrzec się sytuacji, której ci zazdroszę, której nie ma prawie równej i skazać się na życie pełne braków i przywacji, pełne cieniów i tęsknoty? I dlaczego? Dla jakichś mrzonki bezpodstawnej, dla jakichś złudzeń, wywołanych dziecinną wprost wyobraźnią.

— I ty to śmiesz mówić!

— A! — zawołał wreszcie z oburzeniem — ta przeszłość tak daleka już od nas, dlaczego do niej mamy ciągle powracać? Dlaczego ją ustawicznie wywoływać? Co nas inni obchodzi? Poco ich wyciągać z grobu, aby wybadywać ich tajemnicę. Przeszłość! Ona jest w nicości. Przyszłość do nas nie należy. Należy do nas jedynie teraźniejszość, używamy jej zatem. Przy tobie ja nie myślę o niczem, niczego nie chcę, niczego nie pragnę. Kocham cię i nie chcę o niczem więcej słyszeć. Poczóż ty mnie mówisz o zbrodniach, trupach, grobach.

Usunął się do stóp Heleny i obejmując ją ramieniem mówił w uniesieniu:

— Odpędź te potworne widziadła, odpędź je na zawsze!

Helena usiłowała wysunąć się z jego objęć.

— Gdybym ci uległa przez słabość — rzekła wreszcie — popełniłabym nową nikiemność i musiałabym cię wreszcie znie-nawidzieć. Jeżeli chcesz uspokoić moje sumienie i zdobyć moje uczucie, powiedz mi prawdę!

Baron milczał.

Toczyła się w nim widoczna walka między jego pychą a jego miłością.

— Tak! — powtórzyła Helena, weznaj mi prawdę, jaką by ona nie była. Jeśli jesteś niewinny, będę szczęśliwa. Winnemu przebaczyłabym nawet... przez nikiemność. Ale mów, błagam się.

Po chwili dodała jeszcze:

— Albo jeśli pragniesz jednym słowem uspokoić moje sumienie, przysięgnij mi na pamięć twej matki, że w niczem nie przyczyniłeś się do katastrofy, która nas dotknęła.

Baron wahał się sekundy. Ale ta sekunda była tak rozstrzygająca, jak te, które decydują o losach bitew.

— A więc widzisz — rzekła Helena z akcentem pogardy — ty nie masz nawet odwagi szczerześci. I mówisz, że mnie kochasz! Rozłączmy się! ta scena jest upokarzająca dla ciebie, a śmiertelna dla mnie. Bądź zdrów.

Zdawała się zupełnie wyczerpana, bez sił.

Baron wobec tej słabości Heleny zdecydował się nagle.

— A zatem, rzekł, ujmując ją za rękę i prowadząc do fotelu, który przed chwilą opuściła — będę jasny. Ty oskarżasz mnie, barona Maksyma Raynaud, że fałszywie obwiniałem brabięgo de Marcilles... że przyczyniłem się do jego skazania, a może nawet śmierci...

Błędami, drżącymi ustami baronowa odpowiadała na każdy punkt:

— Tak... tak... tak...

(Ciąg dalszy nastąpi).

zawarcia z Litwą konwencji w Berlinie do-
szły już tak daleko, że ukończone będą w
przyszłym tygodniu; wówczas rozpoczną się
pertraktacje z pełnomocnikami litewskimi.

Z Finlandyi.

Pełne posiedzenie Sejmu fińskiego obradowało nad wnioskiem monarchistycznym o uproszenie rządu, by poczynił potrzebne zarządzenia do wyboru króla. Po czterogodzinnej debacie wniosek republikański o odrzucenie wniosku monarchistycznego odrzucono 68 głosami przeciw 33, co równa się większości 2/3, za monarchią.

Wniosek monarchistyczny zwyciężył 58 głosami przeciw 44, które padły na rzecz kompromisu, mianowicie za wniesieniem nowego przedłożenia rządowego.

Na podstawie powziętej uchwały Sejm niezawodnie z początkiem grudnia będzie zwołany na sesję nadzwyczajną, celem dokonania wyboru króla.

Sesja zwyczajna jutro będzie zamknięta. Jedno z pism helsińskich donosi, że oddział fińskiej czerwonej gwardii w sile około 200 ludzi pod wodzą angielskich oficerów stoi blisko granicy fińskiej. O 50 km. na północ od Tuusula rozegrały się pomniejsze starcia z fińskim wojskiem, pełniącym straż graniczną.

„Oczyszczanie“ greckiej armii.

Z powodu kilkakrotnych buntów w wojsku greckim na myśl poruszoną przez francuskiego naczelnego dowódcę armii wschodniej, oraz naczelnika misji wojskowej w Grecji, zamianowanego greckim szefem sztabu generalnego, postanowiono oczyścić wojsko greckie z wszystkich podejrzanych oficerów przeciwvenizelosowskich armii czynnej i rezerwy.

Wszystkich więc oficerów wszystkich stopni i rodzajów broni wezwie się do wnie-
sienia na piśmie do komendanta korpusu oświadczenia o swych poglądach politycznych, oraz powtórzenia go wobec podwładnych sobie żołnierzy uroczyste pod przysięgą.

Na krywoprzysięstwo wyznaczono karę śmierci.

Nadto wszyscy oficerowie i podoficerowie rezerwy, którzy uczestniczyli w przeciwwojennych związkach rezerwistów, mają być zdegradowani na prostych żołnierzy.

Protest Francyi.

Francya wniosła protest przeciw nawiązaniu stosunków dyplomatycznych między rządem chińskim a Watykanem z tego powodu, że w myśl układu z r. 1868 opieka nad rzymsko-katolikami w Chinach oddana została Francji.

Projekt wysłania nuncjusza papieskiego do Chin i nawiązania stosunków dyplomatycznych między Chinami a Japonią wyszedł ze strony Niemiec, a mianowicie ze strony Hintzego, który jest katolikiem.

Nastroje irlandzkie.

O rzekomym spisku niemiecko-iryskim mówiono ponownie na posiedzeniu Izby gmin dnia 5 b. m., gdy nacjonalista Healy żalił się na propagandę, jak się zdaje, wychodzącą od rządu, która szerzy kłamstwa o Irlandyi i irlandzkich członkach Izby gmin.

Szef-sekretarz dla Irlandyi odpowiedział, że Niemcy zawsze uważali Irlandję za korzystne pole do sprawiania Anglii kłopotów. Rząd wie bardzo dobrze, że między Irlandją a Niemcami istniały tajne stosunki. Oświadczył, że nie przystanie na nalegania o ustanowienie komisji śledczej.

Devlin zauważył, że jego zdaniem rzekomy spisek istnieje w istotnej swej części tylko w wyobraźni szefa-sekretarza i zmyślono go tylko po to, by rząd mógł przed Ameryką usprawiedliwić cofnięcie obietnicy co do *home rule'u*.

Do *Nieuwe Rotterdam Courant* donoszą z Londynu: Sekretarz stanu dla Irlandyi Shortt dnia 8 b. m. doniósł, że komisya do opracowania możliwego do przyjęcia *home rule'u*, wznowiła swe prace. Wyraził nadzieję, że iryjscy członkowie Izby gmin poprą te usiłowania.

Oznajmienie to, po ostatnich doświadczeniach w sprawie polityki irlandzkiej i faktycznym zerwaniu stosunków między rządem a nacjonalistami, sprawiło powszechną niespodziankę.

Aresztowania i rewizje w Rumunii.

Z Jass donoszą, że wydano rozkaz uwięzienia b. szefa rumuńskiej policji Panai-cescu. Odstawiono go do Jass i przesłuchano. Wiadomą jest rzeczą, że już przed wybuchem wojny przyjął on wielkie sumy od koalicji, szczególnie od Rosyji i wykonywał swój urząd wyłącznie w jej interesie.

Dalej dokonano rewizji domowej u przywódcy stronnictwa liberalnego w Jassach, Marzescu, b. ministra rolnictwa, oraz w klubie liberalnym.

Z Warszawy.

(Prace Rządu polskiego. — Wydział archiwistów państwowych. — Konkurs na posadę bibliotekarza. — Z wojska polskiego)

W tygodniu bieżącym Rada Ministrów załatwiła sprawę Banku komunalnego, kwestye finansowo-samorządowe, a nadto projekt ustawy o opiece nad robotnikami.

Ministerstwo rolnictwa i dóbr koronnych wykańcza obecnie projekt Banku ziemskiego melioracyjno-parcelacyjnego i gromadzi materiały dla Rady rolniczej, której członkowie przedstawieni być mają przez stosowne instytucje do dnia 10 b. m.

Na zasadzie reskryptu Rady Regencyjnej przy Ministerstwie wyznań i oświecenia utworzony został wydział archiwistów państwowych, który będzie zarządzał archiwami państwowymi, opiekować się zbiorami archiwalnymi i archiwami instytucji publicznych miejskich, gminnych itp., ratować od zniszczenia zabytki archiwalne w kraju, wogóle i starać się o zwrot zbiorów archiwalnych, stanowiących własność państwa polskiego.

W archiwach państwowych przechowywane będą wszelkie dokumenty i akty instytucyj, urzędów państwowych, władz kościelnych i wyznaniowych, dawnych władz rosyjskich, obecnych okupacyjnych, o ile co do tego nastąpi porozumienie. Przy wydziale archiwalnym utworzony będzie urząd archiwistów objazdowych i korespondentów. Poza tem utworzona będzie Rada archiwalna z dyrektorów archiwów, przedstawicieli poszczególnych Ministerstw i władz naczelnych, oraz 12 członków, mianowanych na lat 5 z pośród osób zasłużonych w dziedzinie archiwistyki i badań archiwalnych. Rada archiwalna będzie sprawować ogólną opiekę zwierzchną nad sprawami archiwalnymi. Do czasu przekazania archiwów państwowych władzom polskim, czynne będą następujące archiwa państwowe: archiwum główne akt dawnych, archiwum skarbowe, archiwum Ministerstwa wyznań i oświecenia, archiwum wojskowe, oraz archiwa w Lublinie, Piotrkowie i Płocku.

Uniwersytet warszawski ogłasza konkurs na posadę trzeciego bibliotekarza Biblioteki uniwersyteckiej z płacą sześć tysięcy marek rocznie. Podania kandydatów z wykształceniem uniwersyteckim wnosić należy na ręce Rektora Uniwersytetu do d. 15 września 1918 roku.

Inspektorat szkół piechoty ogłasza: W dniach 16, 17, 19 i 20 sierpnia 1918 r. odbędzie się przegląd wojskowo-lekarski (nowo otwarty kurs) kandydatów do Szkoły Podchorążych W. P.

Warunki przyjęcia są następujące: 1. nieposzlakowany charakter; 2. ukończonych 18 lat, a nieprzekroczonych 27 lat życia; 3. ukończenie co najmniej 6 klas szkoły średniej (kandydaci z ukończoną maturą mają pierwszeństwo).

Do podania należy dołączyć: 1. świadectwo szkolne z ukończenia minimum 6 klas; 2. metrykę urodzenia, wzgl. inny dokument, stwierdzający datę i miejsce urodzenia; 3. świadectwo, iż kandydat nie był karany, wyrtawione przez władze miejscowe (milięcy, magistrat, urząd gminny itp.); 4. dla tych kandydatów, którzy nie ukończyli 21 lat życia zalegalizowane pozwolenie rodziców, wzgl. opiekunów; 5. własnoręcznie napisany życiorys, obejmujący wychowanie domowe, wykształcenie szkolne, pracę w zawodzie cywilnym, uprawiane sporty, zawód i stanowisko społeczne rodziców itp.; 6. zobowiązanie do 5-letniej służby wojskowej, licząc od dnia ukończenia szkoły; 7. zobowiązanie rodziców, wzgl. osób trzecich do płacenia opłaty 60 mk. miesięcznie, aż do otrzymania przez kandydata stopnia oficerskiego, na poprawę wiktów, ubrania itp.

8. Dwie fotografie. Ci kandydaci, którzy po ukończeniu szkoły piechoty zechcą przejść do artyleryi lub kawalerji, muszą się zobowiązać do kupienia przy otrzymaniu stopnia oficerskiego i utrzymania zdatego do służby wojskowej wierzchowca.

Uczniowie będą początkowo przydzieleni do kompanij nowozaciągłych, celem praktycznego wojskowego wyszkolenia, potem przejdą do właściwej Szkoły Podchorążych.

Przeгляд wojskowo-lekarski odbędzie się w dniach 16, 17, 19 i 20 sierpnia w lokalu Krajowego Inspektoratu przy ul. Miodowej nr. 4, poczem przyjęci odjadą do Szkoły Podchorążych w Ostrowiu.

Przyjęcie może mieć miejsce tylko przy zgłoszeniu się osobistym na przegląd.

Inspektorat Szkół nie może zaocześnie stanowiąc, czy ktoś zostanie przyjętym lub nie.

Celem zabezpieczenia wojsku polskiemu potrzebnej ilości podoficerów, przymuje Inspektorat Szkół Piechoty W. P. podania osób cywilnych, chcących się oddać zawodowi wojskowemu w charakterze podoficerów do istniejącej od roku szkoły podoficerskiej.

Do Szkoły podoficerskiej będą przyjmowane osoby cywilne w wieku lat 18 do 25 o charakterze nieposzlakowanym, z ukończoną szkołą ludową, miejską, lub dwiema klasami szkół średnich. Kandydaci muszą się zobowiązać do 6-letniej służby wojskowej, licząc od dnia przyjęcia do szkoły. Jest przewidzianem staranie się o zawarowanie podoficerom, którzy odbyli nienaganą 6-letnią służbę wojskową, odpowiadającej ich uzdolnieniu służby cywilnej państwowej.

Podania należy wnosić do Inspektoratu Szkół Piechoty, Warszawa, Krakowskie-Przedmieście Nr. 36, III piętro w godzinach od 10 do 12 i od 4 do 6 oraz do Głównych Urzędów Zaciągu do W. P. Do podań należy dołączyć: 1. Metrykę urodzenia względnie inny dokument, stwierdzający datę i miejsce urodzenia. 2. Świadectwo, iż kandydat nie był karany, wystawione przez władze miejscowe (Milięcy, Magistrat, Urząd gminny i t. p.). 3. Świadectwo szkolne. 4. Zalegalizowane pozwolenie rodziców, względnie opiekunów dla tych kandydatów, którzy nie ukończyli 21 lat życia. 5. Własnoręcznie napisany życiorys. 6. Zobowiązanie do 6-letniej służby w wojsku.

Po odpowiednim ukończeniu Szkoły Podoficerskiej otrzyma uczeń Szkoły stopień podoficerski. Uczniom, którzy nie odpowiedzą wymaganiom szkoły, zostanie czas przebywania w szkole policzonym do czynnej służby wojskowej.

Termin wnoszenia podań na kurs obecnie otwarty do 20 sierpnia 1918 r.

Przeгляд wojskowo-lekarski odbędzie się w dniach 16, 17, 19 i 20 sierpnia w lokalu Krajowego Inspektoratu przy ulicy Miodowej 4, poczem przyjęci odjadą do Szkoły Podoficerskiej w Ostrowiu.

Przyjęcie może mieć miejsce tylko przy zgłoszeniu się osobistym na przegląd.

Z Rosyji i Ukrainy.

Z Rosyji nadeszło w ciągu niedzieli i dzisiejszego przedpołudnia wiele informacji, wskazujących z jednej strony na wzmaganie się bezustanne powstanie zamieszania; z drugiej na ciągłe wicherzenia nie przebie-
rające w środkach koalicji.

Ciekawe przedewszystkiem szczegóły dostaliśmy przez Berlin o pogrzebie byłego cara Mikołaja.

Zwłoki cara po egzekucyi pochowano bez trumny, osłonięte tylko całunem, w niepoświęconej części cmentarza prawosławnego, przeznaczonej dla samobójców. Gdy brygada czesko-słowacka zajęła Ekaterynburg, kazała przenieść zwłoki cara do grobowca. Na pogrzeb przybyli tysiące mieszkańców Ekaterynburga i okolicy. Na pogrzebie przemawiał duchowny, który potępił zabójstwo, dokonane na bezbronnym.

Dziennik grecki *Hadri* donosi pod datą 29 lipca, że cara od rozstrzelania mogli uratować Anglicy, lecz nie uczynili nic, aby spieszyć na pomoc kuzynowi swego króla i car został rozstrzelany.

Pet. Ag. tel. donosi z Moskwy: Ponieważ Anglicy bez wypowiedzenia wojny obsadzają miasta rosyjskie i rozstrzelują obywateli rosyjskich, szczególnie członków Sowieców, nakazano aresztowanie wszystkich angielskich i francuskich burżujów. Wykluczeni są tylko starcy, mężczyźni posiadający liczną rodzinę i robotnicy.

Władze bolszewickie aresztowały w Moskwie angielskiego konsula generalnego Locarta. Powodem aresztowania ma być rozstrzelanie przez wojska angielskie członków Sowietu w Archangielsku. Rząd angielski udał się do rządu bolszewickiego z prośbą o wypuszczenie konsula na wolność.

Oprócz Locarta aresztowano także personal angielskiego i francuskiego konsulatu w Moskwie.

Podług informacji londyńskiej, po wyładowaniu w Archangielsku, Anglicy ruszyli na południe wzdłuż kolei do Wołody. Przeciwnik zrazu stawiał opór, ale go odparto. Co-fnął się on na południe.

Temps donosi, że francuski konsul generalny Gronard, szef francuskiej misji wojskowej *Lavergne* i współpracownik Gronarda, Mazon zostali w Moskwie uwięzieni przez bolszewików.

Pod Orszą ostrzeliwano niemiecko-rosyjską komisję do ustalenia linii demarkacyjnej podczas jej pracy. Strzelali wrogowie rządu sowieckiego, aby wpakować go w trudności. Na froncie Poworyno-Carycyn kozacy

zniszczyli szlak kolejowy dwuwiorstowy. Kozacy obsadzili stację Rastowska.

Ziemstwo w Władystoku wystosowało do miejscowego ciała konsularnego *ultimatum*, w którym domaga się natychmiastowego wydalenia gen. Horwatha z prowincyi nadbrzeskiej. W razie odmowy ziemstwo grozi zaprzestaniem swych czynności.

Donoszą z Kowna, że Milukow wobec swych stronników broni się w memoriale przed zarzutem zdrady. Powiedziano tam: Do zdrady potrzeba przedmiotu. Mogłaby nim być tylko Rosyja, a tej niema już. Można by mówić o zdradzie, gdyby wojna z Niemcami trwała dalej. Ale wojna jest zlikwidowana pokojem brzeskim. Nie obawia się on, by Rosyja stała się niewolnicą Niemiec.

Na odbytym w Moskwie kongresie Sowieców reprezentanci komunistycznych Czesko-Słowaków oświadczyli, że nie mają nic wspólnego z oddziałami Czesko-Słowaków, zwalczającymi bolszewizm, a stojącymi na żołdzie imperyalizmu angielskiego.

Jak podaje *Tägliche Rundschau* na podstawie informacji ze Sztokholmu, wojska czesko-słowackie po zwyciężonych walkach z bolszewikami zajęły Stawropol.

Biurow Reutera donosi z Waszyngtonu, że rden wojsk amerykańskich na Syberii stanowią dwa pułki amerykańskie, które przebywały na Filipinach, a wzmocnione zostały przez dalsze siły amerykańskie.

Bund twierdzi, iż rząd japoński zależył rządowi syberyjskiemu w Omsku 500 milionów rubli na organizację silnej armii.

Ukraiński minister spraw zagranicznych złożył wizytę gen. Kirchbachowi i wyraził nadzieję, że on, również jak jego poprzednik będzie działał wspólnie z rządem ukraińskim celem wzmocnienia samodzielności państwa ukraińskiego.

Gen. Kirchbach odpowiedział, że tak samo, jak jego poprzednik, jest przyjacielem Ukrainy.

Śledztwo w sprawie zamachu na Eichhorna ma się ku końcowi. Morderca Don-skiej obstaje przy tem, że inicjatorów należy szukać w szeregach przekupionych przez koalicję socjalistów rewolucjonistów. Kilka osób, które wraz z nim wysłano z Moskwy do Kijowa i które wchodzi w rachubę jako współsprawcy, uwięziono. Don-ski prawdopodobnie był tylko narzędziem wykonawczym i dlatego do chwili czynu trzymano go w odwodzie.

Podług późniejszej depechy, powieszono morderców Eichhorna i jego adjutanta dnia 10 bm. publicznie.

Wyrok wydał niemiecki sąd polowy, a po zatwierdzeniu go przez właściwego komendanta, natychmiast go wykonano.

Berner Bund doniósł o dalszym trwaniu strajku kolejowego na Ukrainie i podaje, że liczba strajkujących wynosi 200 000. Wiadomość ta jest zupełnie nieprawdziwą. Już 1 sierpnia czwarta część strajkujących powróciła do pracy, a 200.000 ich nigdy nie było, a teraz strajk prawie zupełnie już ustał. Dnia 9 b. m. wyruszył już pociąg pospieszny do miejscowości Holuby.

Od jesieni zaprowadzona będzie w szkołach ukraińskich obowiązkowa nauka języka ukraińskiego, oraz historii i geografii ukraińskiej.

W Kijowie toczą się ważne narady między delegatami rządu ukraińskiego a szefem delegacji rządu dońskiego. Narady mają przebieg pomyślny. Treść tych narad trzymana jest w tajemnicy.

Rząd angielski do ludów Rosyji.

Angielscy przedstawiciele w Władystoku, Murmaniu i Archangielsku ogłosili odezwę rządu angielskiego do narodu rosyjskiego, w której powiedziano:

Przybywamy jako przyjaciele, aby wam pomóc, abyście się uratowali od rozszarpnięcia i zniszczenia przez Niemcy, którzy chcą wasz naród ujarzmić i użyć na własne cele wielkich źródeł naturalnych waszego kraju. My zaś oświadczamy wam uroczyście, że gdy wojska nasze wstępują na ziemię rosyjską, by dopomóc wam w walce z Niemcami, nie zatrzymamy ani piędy waszej ziemi.

Naród rosyjski znowu ma rozstrzygać o swym ustroju i ostatecznym rozwiązaniu swych zagadnień społecznych.

Ludy Rosyji! Idźcie o wasz byt jako narodu niepodległego. Wońności, którą uzyskaliście przez rewolucję, grozi zniszczeniem żelazna dłoń Niemiec.

Skupecie się około sztandaru wolności i niezawisłości, jaki my, którzy zawsze jesteśmy waszymi sojusznikami, wnieśliśmy w waszem gronie i zapewniacie tryumf owych wielkich zasad, bez których niema trwałego pokoju, i prawdziwej wolności dla świata.

Ludy Rosyji! Nietylko chcemy powstrzymać najazd niemiecki, lecz chcemy

dać ulgę gospodarzom waszemu zrujnowanemu i spustoszonemu krajowi.

Ludy Rosyji! Złączcie się z nami ku obronie waszej swobody.

Jedynym naszym pragnieniem jest, by Rosyja była silna i wolna, a potem byśmy się cofnęli i śledzili, jak naród rosyjski sam układa swe losy w myśl własnych, tylekroć wyrażanych życzeń.

Egipt i Arabia.

Kanał sueski nazwał już przed laty Bismark „stosem pacieryzowym“ W. Brytanii. Klucz do najkrótszej drogi wodnej do Indii z jednej strony, zaś zwrotnica wielkiej kolei Przylądek Dobrej Nadziei-Kairo-Kalkuta z drugiej strony — oto kwestya hegemonii nad światem, kwestya wprost egzystencyjnej.

To też od samego powstania kanału nie zaniedbuje Anglia ani chwili żadnej sposobności, by opanować nie tylko sam kanał, ale i brzegi morza Czerwonego, dostępu do niego broniące, Egipt i Arabię.

W sześć lat po otwarciu kanału, w roku 1875 wykupuje podstawiony przez Anglię Rotszylld londyński 176.000 akcji kanału, znajdujących się w ręku potrzebującego pieniędzy khedywa Izma'ila Paszy, w ten sposób kładąc podwalinę pod posiadanie Suezu. W 1892 r. wyzyskując powstanie Arabów i fatalny stan finansów Egiptu, okupuje Anglia Egipt, by przedewszystkiem podtrzymać władzę khedywa, a potem ocalić pieniądze europejskich wierzycieli. Od tego czasu staje się Egipt naprawdę kolonią angielską. W 1904 roku układem marokańskim zabezpiecza sobie Anglia wyłączność wpływów w Egipcie ze strony Francji. W 1914 r. broniąc Egiptu przed inwazyją Turków, detronizuje Anglia khedywa Abbasa Hilmi, osadzając na tronie własnego protegowanego, obejmując nad Egiptem protektorat. W ten sposób zostaje zabezpieczone posiadanie Suezu z jednej strony. Los niepodległości Egiptu zostaje przypieczętowany.

Naturalnie, że w kraju, jak o tym można wnioskować z pewnych danych, spokoju nie ma. Coraz to powtarzają się zamachy terrorystyczne, skierowane przeciw okupantom, poczem większe lub mniejsze połacie kraju okładane są stanem oblężenia. Ruchliwa partya narodowców egipskich, gnębiona silnie, daje jednakże raz porażkę o swem istnieniu. Jeszcze silniej działa na emigracyi, biorąc udział we wszystkich kongresach narodów uciskanych, gdzie protestują przeciw niewoli, domagając się pełnej wolności w myśl hasła „Egipt dla Egipcyan“.

Mimo to jednakże Anglia wyzyskuje w sposób bardzo dla siebie pomyslny Egipt jako obóz ćwiczebny dla swych kolonialnych wojsk, jako *piéd à terre* dla całej antyturkicy agitacyi w Arabii, Palestynie i Syrii, jako podstawę operacyjną dla swej kampanii w Palestynie.

Równocześnie zaś wprowadza w życie swe wielkie plany połączenia kolejną Przylądek Dobrej Nadziei z Kalkutą przez Kair. Dzięki zajęciu niemieckich kolonij afrykańskich kolej z Kaplandu do Egiptu została już wykończona, dzięki czemu angliczacy Afryki posunęli się powściągnięciem. I tu znowu odegrał wybitną rolę Egipt w ręku Anglii.

Rozumieją to Niemcy, rozumie to Turcyja, to też od początku wojny światowej przewijają się coraz to plany ataku państw centralnych na Egipt.

Jak do tej pory plan ten urzeczywistniony nie został, a nawet Anglicy potrafili rozszerzyć swe wpływy bardzo poważnie, przesuwając linię bojową poza Jerozolimę, odrywając też zbuntowane plemiona arabskie od Turcyi.

Niemniej w chwili obecnej zdaje się znowu powracać zawsze aktualny plan ataku na Egipt, ataku godzącego Anglię w „stos pacieryzowy“, mającego podważyć kamień węgielny angielskiego panowania nad światem. Każą o tem wnioskować zarówno odwiedziny khedywa w Berlinie i w głównej kwaterze niemieckiej i sukcesy ostatnie Turków w Palestynie, jak wreszcie powodzenie ruchu powstańczego antyfrankowskiego w Trypolisie, który może się każdej chwili skierować przeciw Egiptowi.

Nowe stadyum walki o Egipt zdaje się być kwestyą najbliższego czasu. O wykonaniu tego planu trudno dziś coś powiedzieć. To pewna, że natarcie może nastąpić od strony Palestyny, lub też od strony Trypolisu, opierając się na ludności miejscowej, wysuwając hasło wolności Egiptu, oraz ideę wzajemności mahometańskiej Turcyi, Egiptu i całej północnej Afryki.

W tym jednakże momencie, gdy sprawa Egiptu staje się znowu bardziej aktualną, występuje też silniej zagadnienie Arabii ze sprawą tą bardzo mocno związane.

Arabia to również sfera walki między Anglią a Niemcami o drogę do Indii.

Arabia bowiem z jednej strony przedstawia teren zabezpieczający dla Niemiec ko-

lej bagdadzką, z drugiej strony jest wałem ochronnym kanału Suezkiego i Morza Czerwonego czyli angielskiej drogi do Indii, jest też terenem, przez który może jedynie przejść owa wyznaczona droga lądowa Kair—Kalkuta, łącząca wszystkie posiadłości afrykańskie i angielskie Anglii.

Gdy się więc mówi o Egipcie nie można wszakże zostawić jego losów i kwestyj z nim związanych bez przyjrzenia się temu co się dzieje w Arabii.

Walka o Arabię między Anglią a Turcyją i Niemcami jest obecnie w pełnym toku, przyczem Anglia tak samo, jak w sprawie Egiptu jest — jak dotąd — tryumfatorką. Wojska angielskie w Palestynie i Mezopotamii akcyą zupełnie planową odcinają Arabię od Azji Mniejszej, przerywając tem samym jej łączność z Turcyją, z państwem Padyśzacha. Wojska te stojące na północ od Jerozolimy i na północ od Bagdadu, wspierane w centrum przez zbuntowane szczypty arabskie tworzą niejako wał, za którym Anglia może do reszty opanować Arabię. Przynależność Arabii do Turcyi zdawien dawna można już było uważać za iluzoryczną. Zaraz po okupacji Egiptu poczęła Anglia zabiegać o to, aby opanować Arabię. Urzędnicy angielscy z Indii, agitatorzy płatni przez Anglię, jak znany Syryjczyk, Szeik Raszyd Bida, prasa egipska stojąca na żołdzie Anglii i inne tym podobne środki zrobiły swoje. — W chwili wybuchu wojny Wielki Szeryf Mekki Hussein i jego synowie, Ali, Abdallah i Fejsal, poczęli knować z Anglią przeciw Turcyi. Po paru miesiącach pertraktacyi, w których jako przedstawiciel ojca wobec Turków występował Fejsal, domagając się dla ojca naczelnej władzy w Arabii, zniesienia gubernatorów tamże i t. p. zrywają wreszcie z Turcyją, otwierając stając do walki z Konstantynopolem.

Mekka wpada w ich ręce. Natomiast na południu, w Jemenie i nad zatoką perską, trzymają się wrogo dla nich usposobieni wodzowie plemion, wierni Turcyi. Hussein ogłosił się sultanem Hedżasu pod protektoratem Anglii, która też wspiera go od strony Egiptu i Morza Czerwonego. W walce z Turkami najżywiej zaznaczył się Fejsal, który na czele oddziałów zbuntowanych Arabów niepokoi kolej Hedżaską, tworząc niejako prawe skrzydło palestyńskiej armii angielskiej.

W ten sposób arabskie plany Anglii są już na drodze do urzeczywistnienia. Wybrzeże Morza Czerwonego, chroniące Egipt od najazdu, jest od Adenu po półwysp Synajski w ręku oddanych Anglii Arabów, kolej Hedżaska jest unieruchomiona, święte miejsce dla całego świata mahometańskiego, Mekka, jest w rękach Anglii.

Pozostaje tylko jeszcze druga część planu, a mianowicie zupełne oczyszczenie Arabii z wojsk tureckich i podbicie wrogich plemion, by mógł przystąpić do budowy kolei egipsko-indyjskiej. Wtedy już panowanie Anglii nad światem będzie ugruntowane.

Zdaje się, że wchodzimy w nową erę ożywionej walki o Egipt i Arabię, o drogę do Indii, między Anglią a Turcyją i Niemcami. Tak przynajmniej można wnioskować z ostatnich wypadków na arenie politycznej i wojskowej.

Będzie to, zdaje się, ostatni akt tej walki, w której na długi okres lat zdecydowane zostaną losy potężnej połaci globu ziemskiego.

KRONIKA.

Lwów, 12 sierpnia 1919.

Kalendarz.

Wtorek (13 sierpnia):

Hipolita m. — 31 Jewdokima. — Rosława.

Wschód słońca o godzinie 4:47 rano, zachód 7:29 wieczorem.

Temperatura o godzinie 12 w południu +23 Cel.

— **Towarzystwo Dziennikarzy polskich** przypomina, że termin do zgłoszenia zapotrzebowania materij na ubrania przydzielonych przez Zakład odzieży dziennikarzom polskim we Lwowie i personalowi administracyjnemu, upływa bezwarunkowo dnia 15 sierpnia a. b. r. Zgłoszenia zapotrzebowania należy składać w lokalu konsumu dziennikarzy polskich przy ul. Akademickiej 1 10 w godzinach urzędowych.

— **Odczyt Stanisława Przybyszewskiego.** Celem zaznajomienia jak najszerszych warstw inteligencji z nowymi kierunkami w sztuce i poezji uprosiło Towarzystwo Sztuk Pięknych we Lwowie znakomitego naszego pisarza, bawiącego chwilowo w naszym mieście o wygłoszenie odczytu na ten temat. Datę i szczegóły odczytu doniosła afisz. Bilety wczelnie do nabycia w biurach Towarzystwa Sztuk Pięknych na placu Powystawowym przy kasie dorocznej wystawy.

— **Konkurs na 12 bezpłatnych miejsc** w internacie Szkoły Czerwonego Krzyża, dla opiekunek zawodowych (pielęgniarek) we Lwowie. Krajowe Stowarzyszenie Czerwonego Krzyża podaje do wiadomości, że w nowo utworzonym internacie Szkoły dla opiekunek zawodowych (pielęgniarek) jest do obsadzenia 12 miejsc dla pań lub bezdzietnych wdów, chcących się poświęcić zawodowo służbie w zakresie o pieki społecznej (pielęgnowanie chorych, zwalczanie gruźlicy, chorób płciowych i pijanstwa, ochrona dziecka i matki i t. p.).

Podania o przyjęcie do internatu mają być wniesione najpóźniej do dnia 25 sierpnia b. r. na ręce Zarządu sanatorium Czerwonego Krzyża we Lwowie, ul. Łyczakowska l. 107 i zaopatrzone w następujące dokumenty:

- 1) certyfikat, względnie inny dowód przynależności i poddaństwa austriackiego;
- 2) metryka urodzenia, stwierdzająca, że kandydatka ukończyła już 20 lat a nie przekroczyła 40 lat życia;
- 3) świadectwo z ukończonej z dobrym skutkiem szkoły wydziałowej, lub dowód, że kandydatka posiada ogólne wykształcenie odpowiadające poziomowi nauki szkoły wydziałowej;
- 4) wydane przez władzę świadectwo moralności;
- 5) świadectwo odbytego w ostatnich 3 latach szczepienia ospy.

Kurs dla opiekunek zawodowych będzie trwał 10 miesięcy, z których 5 miesięcy jest przeznaczonych na naukę teoretyczną, 5 zaś na naukę praktyczną, w rozmaitych zakładach.

Podczas całego czasu nauki otrzymują przyjęte przez komitet kandydatki bezpłatne pomieszkanie i utrzymanie w internacie Czerwonego Krzyża.

— **Ku uczczeniu pamięci ordynata Tadeusza hr. Dzieduszyckiego** złożył dyrektor dr. Mazurek z Czernichowa kwotę 60 kor. na cele komitetu „Dzieci na wieś“.

— **Zakład ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie** uwiadamia, że wprowadzone w powodu utrudnień podczas inwazyi we Lwowie upoważnienie inspektorów do odbioru (inkasowania) ustawowych opłat zostaje obecnie zupełnie zosłonięte.

Wobec tego przedsiębiorcy, obowiązani ubezpieczać swe przedsiębiorstwa w powołanym Zakładzie, winni na przyszłość przypadające opłaty wnosić wprost do kasy Zakładu we Lwowie, ul. Brajerowska l. 16 lub przekazywać poczt. Kasy oszczędności, których Zakład na żądanie udziela.

— **Polski hymn wojenny.** Ignacy Paderewski — jak donoszą pisma amerykańskie — skomponował hymn wojenny do słów własnych: „Wzleć, orle biały!“

— **Roboty konserwacyjne w Teatrze miejskim.** Inżynier Rechowicz pisze w *Kuryerze Lwowskim*: Przejście teatru pod zarząd miasta wywołało zrozumiałe zadowolenie wśród publiczności; chwila ponownego otwarcia sceny bliska — jesteśmy dobrze poinformowani o kierownictwie personalu, stanie prac przygotowawczych — a zapominamy, że równocześnie wre prace nad przywróceniem całości urządzeń gmachu teatralnego, praca ciężka i żmudna, drobniagowa a bardzo odpowiedzialna.

Po każdym okresie dzierżawnym teatru — sprawy dotyczące konserwacji budynku wchodzi na plan pierwszy i są o ile możliwości w mniejszym lub większym zakresie przeprowadzane. Zakres prac obecnie podjętych i w znacznej mierze już wykonanych jest tylko fazą do doprowadzenia urządzeń naszego teatru do możliwego stanu. Po sprawozdaniu komisji, w skład której wchodził: prof. Politechniki Sochacki, inżynierowie Pawluć, Wójcicki i Dobrzelewski, zarządzono przedewszystkiem uzupełnienie instalacji centralnego ogrzewania tak, że obecnie westybul, wejście główne (marmurowe schody) i kurytarze będą ogrzane; zaś przeprowadzenie instalacji celem ogrzania kopuły dla ujednostajnienia temperatury całego wnętrza przeprowadzone będzie w następnym roku. Zwrócić jednak uwagę na te części teatru, w których się publiczność obraca — a więc przedewszystkiem na widownię.

Stan zanieczyszczenia był tu może największy, przyczem resztki czekoladek, cukierków i kawateczków szynki przyklepianych do pluszu foteli i brud — świadczą o kulturze pewnej części publiczności teatralnej. Oczywiście musiano przeprowadzić desynfekcyę (po 6 latach!) wymienione częściowo okrycia foteli, uzupełniono braki, wymieniono chodniki, oraz wymyło i odświeżono ściany, posadzki i fotele III. piętra.

Foyer gruntownie oczyszczono, stuki i podobijane profile cokolików naprawiono, w palarniach zaprowadzono elektryczne wentylatory — kłozety dostają dobrą wentylacyę — muszle zmienione na syfonowe. Część teatru przeznaczona dla artystów uległa już częściowej odnowie. Wszystkie garderoby odmalowano, uzupełniono braki, zainstalowano brakujące umywalki, zmieniono przeznaczenie niektórych ubikacyi, więc przeprowadzono zmianę w urządzeniu. Na gruntownie zaś odnowiono garderoby damskie. W korytarzach za sceną zaprowadzono światła bezpieczeństwa, które do tego czasu było tylko na widowni i to tak, że scena i kurytarze otrzymały po jednym świetle.

Pod sceną pracuje się nad naprawą łoków dla zapadni, które pochyliły się o 8 cm. od pionu — pochylenie to zostało spowodowane osiadaniem się gmachu i błędną konstrukcyą związania łoków z osiadciami ścianami. Dość często słyszy się dziś jeszcze o osiadaniu teatru, — nie od rzeczy będzie wspomnieć, że w roku 1916/17 zostało przeprowadzone ścisłe badanie oo do osiadania się teatru, którego dokonał prof. inż. J. Bogucki, przyczem ustalono, że teatr osiadł się od czasu budowy równo miernie o 35 cm. i że stałości gmachu nie zagrażają żadne deformacye.

Roboty około konserwacji gmachu przeprowadzają lwowskie przedsiębiorstwa i wykazują nadzwyczajną solidność w wykonaniu.

Centralne ogrzewanie wykonuje inż. Konrad Litwinowicz, rekonstrukcyę zapadni hydraulicznej inż. M. Wójcicki. Roboty sztukatorskie i marmury Wdowicki. Roboty malarskie i lakiernicze Hecker Maurycy. Roboty tapicersko-dekoracyjne Klemens Steinhanf. Telefony i sygnalizacyę Michał Rozmus. Robotami kieruje z ramienia gminy, architekt Bolesław Pawluć, inżynier magistratu. Koszta obecnie przeprowadzonych robót wyniosą około 120.000 koron.

— **Pogoda.** Po pięciodniowej ulewie dziś od rana mamy przepiękną pogodę; niebo bez jednej prawie chmury, wszystkie pławy się znowu w połobach jasnego słońca. To słońce ma już jednak odbłask jesienny; w powietrzu, w całej przyrodzie jest już ten specjalny nastrój naszej złotej polskiej jesieni. Mówią o tem także żółknijące liście kasztanów.

— **Nagroda za wierną służbę.** Dzienniki poznańskie opowiadają: Zmarła przed niedawnym czasem w Bielele pewna samotna pani, która większą część swego majątku w sumie 250 000 marek zapisała miastu, pozostawiła w testamencie swojej służącej, która około 18 lat wiernie jej służyła. 75.000 marek i bogatą wyprawę w bieliznie; oprócz tego wolno jej wybrać z pozostałości pańi urządzenie jednego pokoju i jeden obraz.

— **Nowy akt oskarżenia przeciw II. brygadzie Legionów.** Czytamy w *Gazecie Porannej* w doniesieniu z Krakowa: Jak się wasz korespondent dowiada, w sprawie zajęć w drugiej brygadzie Legionów nastąpiło obecnie nowe oskarżenie. Mianowicie wielu dezertów legionowych, będących równocześnie rezerwowymi oficerami w armii austro-węg. na zarządzenie nac. komendy armii oddanych zostanie pod sąd honorowy. W oskarżeniu tem podniesiono, że są oni obwinieni, o udział w pewnem solidarnem oświadczeniu z partyą nieprzyjazną interesom Państwa, jakoteż z wojskami, które opuściły austr. Państwo.

Oskarżeni ofterowie mają odpowiadać przed sądem 4 gen. komendy w Czerniowcach, któremu przewodniczy gen. major Filter. Termin stawienia się do przesłuchania przypada już za kilka dni.

Jak się informuje wasz korespondent sprawa tych nowych oskarżeń z chwilą doręczenia wezwania do przesłuchania przechodzi równocześnie pod kompetencyę polskich czynników politycznych.

Mamy nadzieję, że czynnik te, t. j. Koło Polskie wiedeńskie i wogóle nasza reprezentacya parlamentarna zastanowią się nad powyższą sprawą i interweniować będą u czynników miarodajnych z całym pospiechem, tem bardziej, że termin pierwszych przesłuchań naznaczony jest na połowę sierpnia.

— **„Tego śmiecia ma już dosyć“.** Zaczyna i u nas kwitnąć handel zamienny. Na placu targowym przy kościele św. Antoniego jedna z gospożyn wiejskich oferowała kilo masła za naftę lub cukier, nie chcąc przyjąć pieniędzy, gdyż jak twierdziła, tego „śmiecia ma już dosyć“.

Charakterystycznie brzmi to wobec nędzy wśród sfer urzędniczych i nauczycielstwa!

— **Echa tragedyi przy ul. św. Zofii.** W sobotę po południu o godz. 4:30 odbyła się na miejscu tragicznego zajścia w mieszkaniu p. Riedlów przy ul. św. Zofii l. 42, ponowna wizya lokalna przy współudziale lekarzy sądowych, pierwszego prokuratora Państwa dr. Rusina, komisarza policyi Kwiatkowskiego i sędziego śledczego. Wizya lokalna trwała do godz. 8 wieczorem.

Śledztwo w tej sprawie toczy się jeszcze w dalszym ciągu.

— **Nowe braki.** Wśród licznych braków przybywa jeszcze kilka: są dni a nawet całe tygodnie, że nie można nigdzie dostać zapalek, a cena w hadlu paskarskim wynosi za pudełko 40 do 50 halerzy.

Dla pałacy będzie smutną nowiną, że nie długo nie będzie tutek papierosowych.

— **Cena krawatek** doszła do takiej wysokości, że wielu ludzi nie może obecnie nawet marzyć o nabyciu nowej porządniejszej krawatki, która kosztuje obecnie tyle, co przed wojną skromny garnitur. Za krawatkę do wiania w lepszym gatunku żądają 35, 40 a nawet 45 koron.

— **Zgubiono.** Józefa Wallerstein, ul. Supińskiego l. 2, zgubiła wczoraj kołozek złoty z 2 brylantami, wartości 6000 kor., zaś Helena Szemelowska, ul. Trzeciego Maja l. 2,

zgubiła kolozyk z 1 brylantem wartości 3000 koron.

— **Trzecia tajna gorzelnia we Lwowie.** Straż skarbową we Lwowie znowu odkryła i skonfiskowała w dniu 10 sierpnia b. r. w realności Majera Boraka przy ul. Kotlarskiej 1. 5 tajną gorzelnię pomieszczoną w trzech pokojach. Wódkę wyrabiano z cukru.

— **Sklepu nie opuszczać ani na chwilę!** Właścicielka sklepu bławatnego przy ul. Krakowskiej 1. 2, Serafina Wolken, wczoraj popołudniu między godz. 3 a 5 wyszła na chwilę ze sklepu. Moment ten wyzyskał jakiś włamywacz, bo drzwi wchodowe otworzył wytrychem, rozbił szafkę przy ladzie i zabrał z niej w gotówce 3000 kor.

— **Kradzież połowy wieprza.** Ubiegłej nocy do sklepu Jana Chobałowskiego przy ul. Królowej Jadwigi 1. 10 dostali się nieznanymi na razie sprawcy i wynieśli z niego połowę wieprza, przeznaczonego do wyrebu na dzień następnny. Połówka ta jest wartości 800 koron.

— **Amatorowie wina.** Kupiec Stanisław Vogl, ma eksportowy handel przy ulicy Jagiellońskiej a magazyn w rafinerii Lublinerów poza rogatką żółkiewską. Ku swemu zdumieniu zauważył wczoraj, że brakują mu cztery beczki wina, mające razem 1237 litrów. Komisariat policyjny na Żółkiewskiej zarządził poszukiwanie za amatorami tego wina.

— **Awantura w hotelu.** Portyer hotelu „Wanda” przy ul. Trybunalskiej, Michał Falger w czasie kłótni uderzył wczoraj fiaszką Krystynę Działków w prawą skroń.

Ranę opatrzyło jej pogotowie stacji ratunkowej.

— **Aresztowanie niebezpiecznego rzeźmieszka.** Plutonowy policyi Pryhoda aresztował wczoraj niebezpiecznego złodzieja Józefa Skorobeckiego, którego jeszcze dnia 16 lipca w pościgu w ul. Zielonej jeden z żołnierzy policyjnych postrzelił. Kula wówczas przestrzeliła mu lewe ramię.

— **Przepełnienie Kijowa.** Osoba, która niedawno powróciła z Kijowa, opowiada o niesłychanym przepełnieniu ludnością napływową miasta. Znaczną jej część stanowią żydzi, którym dotąd nie wolno było tam mieszkać. Obliczają obecnie liczbę ludności Kijowa na przeszło milion mieszkańców, czyli więcej, niż w Warszawie.

O mieszkanie wogóle, a zwłaszcza o pokój w hotelu, jest niebylegale trudno. Portyerzy hotelowi biorą po 50 rubli łapówki za wladomość o wolnym pokoju w hotelu.

— **Krwawa walka z rozjuszonem chłopstwem.** Pisma krakowskie donoszą: Od pewnego czasu ustanowione przez rząd ukraiński komisje mieszane przeprowadzają likwidację szkół, wyrządzonych przez chłopstwo w majątkach obywateli ziemskich na Ukrainie, zwroty inwentarza i wypłatę odszkodowań.

Pełnomocnikiem takiej komisji w powiecie starokonstantynowskim był p. Jaworski, administrator dóbr p. Madyńskiego. Przeprowadził on zwroty w szeregu wsi: Olegowce, Juchnowce, Szybenna, Bioczoła i innych. Między innymi miał p. Jaworski przeprowadzić egzekucję w Awratynie, majątku dawniej hr. Tarnowskiej.

Od pewnego czasu jacyś agitatorzy podburzali przeciw niemu chłopstwo, które w końcu usłuchało podległa. Gdy p. Jaworski w towarzystwie 40 milicyantów podjechał do Awratyna, napadła go tysiączna banda chłopstwa uzbrojona w karabiny ręczne, maszynowe i granaty. Milicyanci mieli tylko szable i rewolwery.

Rozpoczęła się nierówna walka. Wkrótce około 30 milicyantów padło lub odniosło rany. Reszta zdołała uciec. Rozbestwione chłopstwo rannych dobijało pałkami. P. Jaworski, który walczył do ostatka, uległ w końcu przemocy i padł. Ciężko rannego pokryło rojowisko ludzkie, dobito go w okropny sposób, a ciało zmasakrowano.

Milicyanci, którzy zdołali uciec, zaalarmowali stacyonowanych w Wołoczyskach ułanów. — Oddział ich przybył natychmiast, otoczył Awratyn, mieszkańców rozpędził, a wieś za karę spalił.

— **Lublin w cyfrach.** Sprawozdanie Wydziału statystycznego lubelskiego Magistratu za czerwiec, wydane w tych dniach, wykazuje następujące dane. Małżeństw w miesiącu sprawozdawczym zawarto 81, w tym 64 rzymskokatol., 15 żyd., 1 ewang., 1 obce. Urodzin w czerwcu było 218, z tego dzieci martwych przyszło na świat 11-cioro. Chłopców wzn. kat. urodziło się 57, dziewcząt 47. Chłopców wznania mojż. urodziło się 28, dziewczynek 29. Ogółem dzieci chrześc. urodziło się 120, dzieci żyd. 87. Dzieci nieślubnych wzn. katol. przyszło na świat: 9 chłopców i 7 dziewcząt, dzieci żyd.: 13 chłopców i 17 dziewcząt. Bilżniat przyszła na świat 1 para, są to chłopcy wzn. katolickiego.

Zmarło ogółem w czerwcu 247 osób, w tym osób wznania chrześcijańskiego 148: 70 mężczyzn i 78 kobiet; 1 mężczyzna ewangelik, 6 osób prawosławnych: 3 kobiety i 3 mężczyzn; 91 osób wznania mojż.: 52 mężczyzn i 39 kobiet.

Wypadków chorób zakaźnych było 115 w czem 89 wypadków tyfusu.

— **Zgon b. prezydenta Łodzi.** Z Moskwy nadeszła wiadomość, że zmarł tam b. prezydent miasta Łodzi, senator Pieńkowski. Był on z pochodzenia Polakiem, z ducha jednak — Rosjaninem i wszystko można mu było zarzucić, prócz sympatyj do polskości. Podobno w czasie wojny zmienił dotychczasowe „przekonania” i uważał się za Polaka, a nawet jednego z synów oddał do korpusu Muśnickiego i sam wybierał się z powrotem „do kraju”. W czasie tych przygotowań do podróży nagle zachorował i po kilku dniach zmarł.

Kronika zagraniczna.

* **Lotnictwo.** Angielskie ministerium lotnictwa ogłasza, że potrzebne są w znacznej liczbie lotniczki z kwalifikacją oficerską do służby w królewskim korpusie lotniczym żeńskim.

* **Ofiarność Francuzów.** Przy sposobności republikańskiego święta narodowego, które obchodzone w Paryżu 14 lipca ze zwykłą uroczystością, ujawniła się znowu niezwykła ofiarność Francuzów na cele narodowe.

W ciągu jednego dnia subskrybowano w samym Paryżu 110 milionów franków, na bony obrony narodowej, które sprzedawano w specjalnych kioskach, umieszczonych na kilku placach. Przed kioskami tymi stały wciąż długie szeregi publiczności, czekając cierpliwie na swoją kolej, pomimo deszczu, który lał dnia tego obficie.

Sensację wywołał ubogi odziany staruszek, który nie tylko subskrybował, ale i wypłacił od razu gotówką cały milion. Ustępowało mu z drogi z szacunkiem, a dokoła osoby jego powstała od razu legenda, jakoby człowiek ten utracił czterech synów na wojnie.

Prezydent rzeczypospolitej, a także prezes ministrów, stawili się obaj przy okienkach kiosków, aby usłyszeć osobiście swą wkładkę, byli przy tej sposobności celem owacyjnym, zwłaszcza Clemenceau, który jest dziś chyba najpopularniejszą osobistością w Paryżu.

W zamian za te dary obdarzono subskrybujących „listem bohatera” to jest deklaracją, skreśloną i podpisaną przez generała Pershinga, naczelnego wodza wojsk amerykańskich.

Rozpowszechnianie tego autografa było więc nową kurtoazją względem sprzymierzeńców.

Notatki literacko-artystyczne.

Plonka Fliszera Stanisław: „Pod Dąbrowskim”. Sztuka w sześciu odsłonach. Poznań, nakładem Antoniego Wysockiego. Skład główny Karol Rzepecki i Sp., cziónkami drukarni *„Dziennika Poznańskiego”*, 1918, 8-vo, str. 87.

Pierwszy to w naszej literaturze dramatycznej utwór, mający według zamiaru autora wprowadzenie postaci wodza Legionów na desk scenicznych. Napisany niewątpliwie pod wpływem Anceya „Kościuszki pod Racławicami” jest sztuką ludową, ale na nazwę historycznej nie zasługuje, autor bowiem niepotrzebnie wysnuwa na pierwszy plan sprawy prywatne, wypadkom historycznym wyznaczając zbyt mało miejsca. Do tego wbrew tytułowi, Dąbrowski nie odgrywa większej roli w sztuce; dopiero pod koniec odsłony trzeciej występuje po raz pierwszy, a i później w trzech dalszych odsłonach nie wpływa właściwie ani na akcję utworu ani też nie działa w ten sposób, by można usprawiedliwić tytuł sztuki. W pierwszych czterech odsłonach słyszymy więcej o Kościuszcze tak, że dla tej części byłby odpowiedniejszy tytuł „Pod Kościuszką”.

Dalszym błędem jest, że obejmuje bez istotnej przyczyny zbyt wielką przestrzeń czasu, bo lat 13 (1794—1806), przyczem znów zbyt nieproporcjonalnie akcję r. 1794 rozprowadza autor aż w czterech odsłonach, poczem nagle przeskakuje w odsłonie piątej do r. 1796, a w końcu w szóstej do r. 1806, nie motywując należyście tych, tak gwałtownych przeskoków.

Fabula sztuki również nie zadawała: w Krystynie, córce hr. Wyszkowskiego, kocha się Stefan Nadolski, ale pobrani się obojga zakochanych sprzeciwia się ojciec Krystyny, pragnąc wydać ją za kasztelanica Wielomurskiego. Pomimo to młodzi pobierają się w odsłonie czwartej, wskutek czego ścigają na siebie gniew ojca, który dopiero w ostatniej odsłonie po 12 latach przebacza córce. Treść więc bardzo prosta, rozwleczona niepotrzebnie na sześć odsłon, tak, że akcja prawie niema. Charakterystyka osób błada, nie podnosi wartości utworu.

Wbrew może intencji autora wysnuwa się na pierwszy plan Kościuszko, a sceny, w których występuje, można zaliczyć do najlepszych. Na ogół jednak rzecz wypadła słabo i wątpliwe można, czy wystawiona mogłaby utrzymać się na scenie.

(—r—n.)

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Szkody wojenne na kolejach galicyjskich. Wedle zebranych przez Ministerstwo kolejowe dat statystycznych, z galicyjskiej i bukowskińskiej sieci kolejowej popaściło było pod inwazyję rosyjską 4200 kilometrów czyli jedną piątą część wszystkich austriackich państwowych linii kolejowych. Dziś wszystkie te linie są mniej więcej naprawione tak, że ruch normalny może na nich się odbywać.

Ale nieprzyjaciel zniszczył 536 budynków stacyjnych, 410 magazynów, 75 ogrzewalni i warsztatów, 165 wieży wodnych, 3400 kolejowych domów mieszkalnych, 4800 baraków kolejowych, 350 mostów i mostowo zwrotek. Także wszystkie urządzenia ochronne zostały zniszczone.

Wszystko to trzeba było na nowo odbudowywać lub naprawiać. Odbudowa torów była dlatego w wielu miejscach utrudniona, że Rosyjanie niektóre linie normalne przebili na linie szeroko-torowe.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Odjazd JE. P. Ministra Madeyskiego.

Kraków, 12 sierpnia. P. Minister Madeyski odjechał wczoraj wieczorem o godzinie 10 do Wiednia. Przez cały dzień wczorajszy Pan Minister składał i przyjmował wizyty.

Przyjazd PP. Ministrów do Galicji.

Wiedeń, 12 sierpnia. *Poln. Stimmen* donoszą: W pierwszej połowie września mają przybyć do Galicji P. Minister skarbu Wimmer, P. Minister robót publicznych Homan i P. Minister Galicji dr. Gałeczki, aby na miejscu przekonać się i poinformować o stanie robót przy odbudowie Galicji. Prezes Koła Polskiego dr. Tertil przyłączy się do tej podróży inspekcyjnej. W polskich kołach agrarnych podniesiono, że dobrze byłoby, gdyby do tej podróży przyłączył się szef Urzędu żywnościowego generał-major Landwehr. Z polskiej strony będzie wystosowane specjalne zaproszenie do gen.-majora Landwehra.

Zwolnienie jeńców Polaków.

Wiedeń, 12 sierpnia. *Poln. Stimmen* donoszą, że prezydum Koła Polskiego otrzymało od Ministerstwa spraw zewnętrznych zawiadomienie, że Ministerstwo wojny zażądało, aby jeńcy Polacy oficerowie i jednoznaczni ochotnicy zostali w dniu 10 sierpnia zwolnieni z obozów jeńców i odesłani do Królestwa Polskiego.

Wylew Wisły.

Kraków, 12 sierpnia. Z powodu długotrwałego deszczu Wisła w powiecie podgórskim, oraz w okolicach miasta Krakowa, wystąpiła z brzegów. Szereg wsi w powiecie podgórskim stoi pod wodą. — W Krakowie część domów położonych przy ulicach niedaleko Wisły ma zalane piwnice i sutereny. Na razie pozatem niebezpieczeństwa wylewu Wisły w Krakowie niema. Okolice zalane Wisłą uległy wielkiemu zniszczeniu.

O los rodziny carskiej.

Lugano, 12 sierpnia. *Osservatore Romano* donosi, że Papież poczynił kroki w sprawie uwolnienia b. cesarzowej Aleksandry i jej córek i wyjazdu ich z Rosyji.

Ponadto zobowiązał się Ojciec św. do zajęcia się sprawą odpowiedniego ich stanowisku utrzymania zagranicą.

Sprostowanie.

Wiedeń, 13 sierpnia. Niektórzy dzienniki galicyjskie podały wiadomość, iż hetman Skoropadski ma ustąpić, a rządy nad Ukrainą ma objąć Najdost. Arcyksiążę Wilhelm, syn Najdost. Arcyksięcia Karola Stefana z Żywca. Otóż jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że wiadomość ta pozbawiona jest wszelkiej podstawy.

Podróż Helffericha.

Berlin, 12 sierpnia. Korespondent *Morgen* dowiaduje się od jednej z parlamentarnych osobistości, będącej dobrze poinformowaną o obecnej sytuacji z Rosyji, że niewątpliwie przesilenie w Moskwie doszło do punktu kulminacyjnego, tak, że lada godzina należy spodziewać się upadku rządu bolszewików. Helfferichowi, który wyjechał do Berlina chodziło o jego bezpieczeństwo osobiste. Niewątpliwie mógłby on się jeszcze zabezpieczyć w jakiś sposób w Moskwie, ale uważa za rzecz pewniejszą wobec ma-

jącej nastąpić zmiany rządu przenieść się w bezpieczniejsze miejsce.

Zjazd Polaków leśników.

Warszawa, 12 sierpnia. *Monitor Polski* donosi o wysłaniu następującego telegramu ze Zjazdu Polaków leśników w Rosyji do Rady Regencyjnej:

„Pierwszy Zjazd leśników Polaków w Rosyji zgromadzonych w dniu 10 maja w Moskwie składa Najdostojniejszej Radzie Regencyjnej swój poddańczy hołd ufając, że pod jej kierownictwem naród polski, z którego woli będzie czerpała swe siły, odzyska ponownie całkowitą niepodległość i zjednoczenie. Temu narodowi swe siły zmarnowane na obczyźnie ofiarują leśnicy Polacy w pełni radości na myśl, iż przy łaskawej pomocy Najdostojniejszej Rady Regencyjnej będzie im dane urzęd wkrótce kraj ojczysty, do którego niby do ziemi obiecanej zawsze sercem i umysłami dążyli.

W sprawie polskiej.

Warszawa, 12 sierpnia. Z powodu zaproszenia Janusza ks. Radziwiłła do niemieckiej głównej kwatery, w kołach rządowych polskich uważają obecny moment za decydujący na najbliższą przyszłość. Panuje przekonanie, że ks. Radziwiłł ze swojej podróży przywiezie i armię i w głównych zarysach granice przyszłego Państwa Polskiego od strony wschodniej, oraz wiążące z pewnością do granic od północy i od zachodu.

Pruski minister rolnictwa w Warszawie.

Warszawa, 12 sierpnia. *Deutsche Warschauer Zig.* donosi, że onegdaj bawił w Warszawie pruski minister rolnictwa. Zwiedził on lasy okolicy Warszawy, a następnie udał się do Białowieszy.

Uwięzienie księży.

Warszawa, 12 sierpnia. Z Kalisza donoszą, że na rozkaz gen.-gubernatora kaliskiego aresztowano w sobotę proboszczów miejscowości Iwanowice i Obelmece oraz pewną ilość parafian, a jako powód aresztowania podano zaginięcie dzwonów. Aresztowanych księży internowano w Kaliszu, parafian zaś zatrzymano w miejscowych więzieniach.

Pożary lasów.

Bern szwajc., 12 sierpnia. Dzienniki paryskie donoszą, że w obszarach Tulonu, Avignon i Tulle wybuchły nowe pożary lasów. Użyto wielu oddziałów żołnierzy serbskich dla zwalczania ognia. Szczególnie srożył się pożar w lasach na północ i na północno-zachód od Tulonu.

Starcia policyi ze strajkującymi.

Montevideo, 12 sierpnia. (*Havas*). Wynikły tu starcia policyi ze strajkującymi tramwajarzami. Kilka osób zostało zabitych. Zwązki robotnicze grożą strajkiem powszechnym.

Rząd chiński a nuncjusz papieski.

Pekin, 12 sierpnia. (*Reuter*). Rząd nie chciał przyjąć nuncjusza apostolskiego.

Po wyroku na Malvy'ego.

Paryż, 12 sierpnia. Z powodu zasadzenia Malvy'ego Związek robotniczy wydał manifest, w którym wypowiada swe oburzenie i wzburzenie z powodu skazania Malvy'ego; jak manifest podnosi, Malvy został skazany za to, że wobec robotników trzymał się zasad wolności. Robotnicy składają na ołtarzu państwa wielkie ofiary, ale nie mogą wyrażać swych myśli o wydarzeniach i problemach dnia. Robotnicy nie mogą bez protestu pozostawić tego wyroku, który jest wyrokiem politycznym, zwróconym przeciw zorganizowanym robotnikom.

Paryż, 12 sierpnia. Malvy wystosował do prezydenta Izby pismo, w którym protestuje przeciw wyrokowi trybunału stanu i zaznacza, że o ile idzie o jego osobę, poddaje się wyrokowi, ale nigdy nie przyjmie rozstrzygnięcia, które gędzi w jego politykę. Malvy odjechał do Irun.

Bern szwajc., 12 sierpnia. Pisma paryskie i londyńskie donoszą, że bardzo wiele związków i stowarzyszeń protestowało przeciw zasadzeniu Malvy'ego. *Humanité* donosi, że w wydziale wykonawczym stronnictwa socjalistyczno-radykalnego wielu senatorów oświadczyło, że występuje ze stronnictwa. Zgłoszono wniosek o wykluczenie ze stronnictwa tych senatorów, którzy głosowali za zasadzeniem.

Odpowiedzialny redaktor:

ADAM KRZCHOWIECKI.

C. k. Namiestnictwo L. 143.907/7432 (XVII.) ex 1918. Lwów, 10 sierpnia 1918.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 4 do 10 sierpnia 1918.

Epizooocya	Powiat	Miejscowość	
Pryszczyca	Bóbrka	Dzwinogród (8 zagr.);	
	Kosów	Kobaki (15 zagr.), Rybno (10 zagr.);	
	Rzeszów	Trzebownisko (21 zagr.);	
	Turka	Ilnik (6 zagr.); Zadzielsko (6 zagr.), Zawadka (7 zagr.);	
	Kraków	Miasto Dz. XX. (1 zagr.);	
Wąglik	Sambor	Łąka rustykalna (1 zagr.), Sielec (1 zagr.), Tatary (1 zagr.);	
Nosacizna	Brzeżany	Kozowa (1 zagr.);	
	Dobromil	Truszowice (1 zagr.);	
	Jarosław	Dąbrowica (1 zagr.);	
	Oświęcim	Grodzisko (2 zagr.), Piotrowice (1 zagr.);	
	Podhajce	Nowosiółka (1 zagr.), Sokółów (1 zagr.);	
	Przemysły	Sołowa (1 zagr.);	
	Radziechów	Ruda brodzka (1 zagr.);	
	Rawa	Nowosiółki przednie (1 zagr.);	
	Rohatyn	Potok (2 zagr.);	
	Sniatyn	Podwysoka (1 zagr.);	
	Sokal	Sokal (1 zagr.);	
	Strzyżów	Nowa Wieś (1 zagr.);	
	Tłumacz	Kłubowce (1 zagr.), Słobódka (1 zagr.);	
	Zaleszczyki	Beremiany (1 zagr.);	
	Żółkiew	Turynka (2 zagr.);	
Żywiec	Sporysz (1 zagr.), Wieprz (2 zagr.);		
Swierzb u koni	Biała	Kozy (1 zagr.), Malec (1 zagr.);	
	Bóbrka	Bakowce (6 zagr.), Bóbrka (1 zagr.), Bortniki (1 zagr.), Chlebowice wielkie (2 zagr.), Chodorów (1 zagr.), Czyżyce (3 zagr.), Dzwinogród (1 zagr.), Horodyszcze Cetnarskie (3 zagr.), Laszki Dolne (2 zagr.), Leszczyn (1 zagr.), Mołodyńce (1 zagr.), Nowosiółce (4 zagr.), Ottyniowice (4 zagr.), Repechów (2 zagr.), Romanów (1 zagr.), Ruda (1 zagr.), Stańkowce (1 zagr.), Strzeliska Nowe (10 zagr.), Sucharów (3 zagr.), Wołczatyce (1 zagr.), Zabokruki (1 zagr.);	
	Bochnia	Barezków (1 zagr.), Bessów (1 zagr.), Bienkowiec (1 zagr.), Dziewin (1 zagr.), Gawłów (1 zagr.), Łąka Górna (1 zagr.), Lipnica Murowana (1 zagr.), Wieruszycze (1 zagr.), Wolica (1 zagr.), Zborezyce (1 zagr.);	
	Brzesko	Dołęga (2 zagr.), Łętowice (4 zagr.), Okocim (3 zagr.), Pojawie (2 zagr.), Przyborów (1 zagr.), Radłów (4 zagr.), Ryłowa (2 zagr.), Stróż (1 zagr.), Wielka Wieś (1 zagr.), Zabawa (1 zagr.), Zdrochec (1 zagr.);	
	Brzeżany	Litiatyn (1 zagr.); Płaucza Mała (8 zagr.), Potoczany (4 zagr.), Słoboda Złota (3 zagr.), Szybalin (1 zagr.);	
	Brzozów	Górki (2 zagr.);	
	Buczacz	Jazłowiec (8 zagr.), Jezierzany (2 zagr.), Komarówka (1 zagr.), Porchowa (4 zagr.), Potok złoty (3 zagr.), Seroeki (6 zagr.);	
	Cieszanów	Chotyłów (1 zagr.), Cieszanów (3 zagr.), Gorajec (1 zagr.), Kadłubiska (4 zagr.), Krowica Hołdowska (1 zagr.), Krowica Sama (1 zagr.), Lipsko (1 zagr.), Lubliniec Nowy (12 zagr.), Lubliniec Stary (1 zagr.), Łowcza (1 zagr.), Łukawica (1 zagr.), Łukawiec (9 zagr.), Miłków (3 zagr.), Narol Wieś (1 zagr.), Niemstów (1 zagr.), Nowe sioło (5 zagr.), Oleszyce M. (6 zagr.), Oleszyce Stare (6 zagr.), Ruda różaniecka (1 zagr.), Stare Sioło (5 zagr.), Zapałów (9 zagr.);	
	Epizooocya	Czortków	Białobóźnica (3 zagr.), Dolina (7 zagr.) Jagielnica Miasto (7 zagr.), Kalinowszczyzna (2 zagr.), Kosów (8 zagr.), Nagorzanba (11 zagr.), Romanówka (3 zagr.), Rydoduby (2 zagr.), Stroszówka (1 zagr.), Szmańkowce (8 zagr.), Szmańkowczyki (2 zagr.), Szulhanówka (4 zagr.);
		Dąbrowa	Dąbrowica (2 zagr.), Jadowniki Mokre (5 zagr.), Mędrzechów (3 zagr.), Nieczajna (1 zagr.), Otińców (1 zagr.), Podborze (1 zagr.), Żabno (1 zagr.);
		Dobromil	Truszowice (1 zagr.);
		Dolina	Bełejów (1 zagr.), Ceniawa (9 zagr.), Krechowice (1 zagr.), Lipowica (3 zagr.), Lisowice (1 zagr.), Nowosiółka (2 zagr.), Reszniate (4 zagr.), Wołoska Wieś (2 zagr.);
		Drohobycz	Hubicze (1 zagr.), Josefsberg (8 zagr.), Rolów (1 zagr.), Stebnik (3 zagr.), Wróblowice (3 zagr.);
		Gródek Jagiell.	Czerlany (1 zagr.), Dobrzany (1 zagr.), Hartfeld (6 zagr.), Karaczynów (1 zagr.), Lelechówka (1 zagr.), Porzece Lubieńskie (1 zagr.), Rottenhan (1 zagr.), Uherce (1 zagr.), Weissenberg (5 zagr.), Wroców (1 zagr.);
		Grybów	Bogoniowice (1 zagr.), Izby (1 zagr.), Lipnica Wielka (1 zagr.), Śmietnica (1 zagr.);
Jarosław		Bystrowice (3 zagr.), Cetula (10 zagr.), Chłopice (10 zagr.), Cieplice (1 zagr.), Cieszacin Wielki (3 zagr.), Czastkowice (1 zagr.), Dybków (2 zagr.), Hawłowice (2 zagr.), Korzenica (1 zagr.), Majdan sieniawski (3 zagr.), Mięksiz Stary (5 zagr.), Ostrów (4 zagr.), Rokietnica (3 zagr.), Rudołowice (3 zagr.), Ryszkowa Wola (9 zagr.), Skołoszów (7 zagr.), Surmaczówka (3 zagr.), Święte (3 zagr.), Tapin (5 zagr.), Tuchla 1 (zagr.), Tyniowice (3 zagr.), Węgierka 7 zagr.), Wola Buchowska (3 zagr.), Wysocko (7 zagr.), Zabłotce 1 zagr.), Żurawiczki (6 zagr.);	
Jasło		Skołoszyn (1 zagr.);	
Jaworów		Gnojnice (1 zagr.), Jaworów (3 zagr.);	
Kałusz		Kałusz (2 zagr.);	
Kamionka Str.		Adamy (1 zagr.), Humniska (1 zagr.), Jagonia (3 zagr.), Jamne (4 zagr.), Obydów (4 zagr.), Sielec Bieńków (1 zagr.), Wierzblany (1 zagr.), Wolica Derewiańska (1 zagr.), Zelechów Wielki (6 zagr.);	
Kolbuszowa		Huta Komorowska (1 zagr.), Kolbuszowa górna (1 zagr.), Sokółów (4 zagr.);	
Kołomyja		Piadyki (2 zagr.);	
Kraków		Balice (1 zagr.), Bieńczyce (1 zagr.), Bolechowice (3 zagr.), Branice (2 zagr.), Bronowice Małe (4 zagr.), Bronowice Wielkie (2 zagr.), Dziekanowice (1 zagr.), Karniów (1 zagr.), Kościelniki (2 zagr.), Kryspinów (1 zagr.), Modnicza (1 zagr.), Murków (1 zagr.), Tonie (5 zagr.), Ujazd (1 zagr.), Witkowice (4 zagr.), Wola Justowska (2 zagr.), Wrótnice (1 zagr.), Zabierzów (5 zagr.), Zastów (1 zagr.);	
Krosno	Barwinek (2 zagr.), Głójsee (4 zagr.), Krościenko Wyżne (1 zagr.), Łęki 5 zagr.), Mszana 1 zagr.), Wietrzno (5 zagr.), Wrocanka (4 zagr.), Zręcin (2 zagr.);		
Lwów	Borki Dominikańskie 2 zagr.), Brodki (1 zagr.), Dawidów (1 zagr.), Einsiedel (3 zagr.), Głuchowice (5 zagr.), Horbacze (1 zagr.), Jaryczów Nowy (1 zagr.), Kozice (1 zagr.), Lesniowice (1 zagr.), Mostki (2 zagr.), Nikonkowiec (1 zagr.), Piaski (1 zagr.), Pikułowice (5 zagr.), Podliski W. (1 zagr.), Polana (3 zagr.), Rudanice (zagr.), Rzęsna Polska (3 zagr.), Zarudce (1 zagr.), Zimna Wódka (1 zagr.), Zniesienie (1 zagr.), Żydatyche (1 zagr.);		
Łańcut	Albigowa (1 zagr.), Kosina (1 zagr.), Rogóźno (1 zagr.), Wola Dalsza 2 zagr.), Żołynia Wieś (4 zagr.);		
Mielec	Borki Nizińskie (1 zagr.), Czajkowa 1 zagr.), Golezów (1 zagr.), Jamy (1 zagr.), Kęblów (2 zagr.), Otałęż (1 zagr.), Padew narodowa (1 zagr.), Partynia (1 zagr.), Pluty (1 zagr.), Podborze (1 zagr.), Radomyśl wielki (1 zagr.), Rożniaty 1 zagr.), Rzędzianowice (1 zagr.), Sądkowa Góra (1 zagr.), Stojowice (1 zagr.), Wojków (2 zagr.), Wojsław (1 zagr.), Wola Żdakowska (1 zagr.);		
Mościska	Balice (1 zagr.), Chorośnica (2 zagr.), Dydatyche (1 zagr.), Kalników (1 zagr.), Mokrzany Wielkie (5 zagr.), Pnikut (1 zagr.), Podgac (2 zagr.), Wiszenka (1 zagr.);		
Nadwórna	Cucylów (2 zagr.), Delatyn (1 zagr.), Hwozd (3 zagr.), Kamienna (4 zagr.), Mikuliczyn (1 zagr.), Nadwórna (2 zagr.), Oslaw Biały (6 zagr.), Parysze (1 zagr.), Pasieczna (1 zagr.), Wołosów (3 zagr.), Zarzecz (6 zagr.), Zielona (4 zagr.);		

Epizooocya	Powiat	Miejscowość	Epizooocya	Powiat	Miejscowość
Świerzb u koni	Nisko	Bieliny (5 zagr.), Borki (1 zagr.), Kopki (3 zagr.), Koziarnia (2 zagr.), Majdan Golezański (2 zagr.), Nisko (1 zagr.), Przyszów kameralny (5 zagr.), Przyszów Szlachecki (1 zagr.), Rudnik (29 zagr.), Ulanów (1 zagr.), Zarzecze (5 zagr.);			czków (1 zagr.), Wołczyniec (4 zagr.), Załukiew (2 zagr.);
	Nowy Sącz	Biegonice (1 zagr.), Janczowa (1 zagr.), Łabowa (1 zagr.), Nowy Sącz (1 zagr.), Swiniarsko (2 zagr.), Tęgorozże (1 zagr.);	Stary Sambor	Stary Sambor (6 zagr.), Strzyżki (2 zagr.), Topolnica Rustykalna (2 zagr.);	
	Nowy Targ	Poronin (1 zagr.), Rokiciny (1 zagr.), Zakopane (1 zagr.);	Stryj	Bratkowce (11 zagr.), Daszawa (12 zagr.), Dołhołuka (1 zagr.), Duliby (5 zagr.), Grabowiec Stryjski (11 zagr.), Lisiatycze (19 zagr.), Lubieniec (3 zagr.), Łukawica Górna (1 zagr.), Sokółów (1 zagr.), Strzałków (10 zagr.), Wownia (7 zagr.);	
	Oświęcim	Gierałtowiczki (1 zagr.), Skidzin (1 zagr.);	Strzyżów	Jazowa (1 zagr.), Lubla (1 zagr.);	
	Pilzno	Głowaczowa (1 zagr.), Jastrząbka Stara (1 zagr.), Klecie (1 zagr.), Pilznionek (1 zagr.);	Tarnobrzeg	Charzewice (1 zagr.), Grębów (5 zagr.), Kotowa Wola (1 zagr.), Miechocin (3 zagr.), Pilechów (2 zagr.), Sielec (1 zagr.), Skowierzyn (9 zagr.), Stale (3 zagr.), Tarnobrzeg (1 zagr.), Turbia (8 zagr.), Wielowieś (1 zagr.), Zaleszany (2 zagr.), Zbydniów (2 zagr.);	
	Podgórze	Bodków (1 zagr.), Łagiewniki (1 zagr.), Olszowice (1 zagr.), Prokocim (3 zagr.), Skotniki (1 zagr.), Tyniec (4 zagr.);	Tarnopol	Bajkowiec (9 zagr.), Baworów (9 zagr.), Bucniów (8 zagr.), Chodaczków Wielki (9 zagr.), Czartorya (4 zagr.), Czernielów mazowiecki (7 zagr.), Denysów (13 zagr.), Domamorycz (12 zagr.), Dragonówka (11 zagr.), Dyczków (6 zagr.), Hłuboczek Wielki (14 zagr.), Isypowce (6 zagr.), Józefówka (14 zagr.), Kipiaczka (8 zagr.), Kozówka (6 zagr.), Krasówka (5 zagr.), Kurówce (13 zagr.), Ładyczyn (9 zagr.), Łuka Wielka (13 zagr.), Myszkowice (0 zagr.), Ostrow (14 zagr.), Petryków (2 zagr.), Poczapińce (7 zagr.), Pokropiwna (11 zagr.), Stechnikowce (14 zagr.), Toustołóg (7 zagr.), Zabojski (22 zagr.);	
	Podhajce	Białokiernica (1 zagr.), Burkanów (14 zagr.);	Świerzb u koni	Tarnów	Janowice (1 zagr.), Joniny (1 zagr.), Klikowa (1 zagr.), Krzyż (1 zagr.), Siedliska (1 zagr.);
	Przemysł	Kniażycze (2 zagr.), Medyka (1 zagr.);	Turka	Beniowa (1 zagr.), Borynia (2 zagr.), Isaje (2 zagr.), Jabłonów (6 zagr.), Jawora (1 zagr.), Krasne (1 zagr.), Ltbuchora (6 zagr.), Łomna (2 zagr.), Łosiniec (2 zagr.), Mochnate (2 zagr.), Wysocko Niżne (2 zagr.), Zadziesko (4 zagr.);	
	Przemysłany	Raczów (3 zagr.), Błotnia (11 zagr.), Brzechowice (1 zagr.), Ciemierzynce (4 zagr.), Dusanów (1 zagr.), Gliniany (4 zagr.), Jaktorów (14 zagr.), Laszki Królewskie (3 zagr.), Łabodów (8 zagr.), Meryszczów (4 zagr.), Nowosiółka (1 zagr.), Podusilna (2 zagr.), Rozworzany (1 zagr.), Słowita (3 zagr.), Stanimierz (1 zagr.), Swirz (6 zagr.), Tuczna (1 zagr.), Uniów (2 zagr.), Wiśniowczyk (20 zagr.);	Wadowice	Sułkowice (1 zagr.);	
	Przeworsk	Białoboki (1 zagr.), Dębów (1 zagr.), Grzęska (1 zagr.), Jagieła (1 zagr.), Kańczuga (1 zagr.), Lipnik (1 zagr.), Maćkówka (1 zagr.), Mirocin (1 zagr.), Nowosielce (1 zagr.), Podzamecze (1 zagr.), Siedleczka (1 zagr.), Siennów (1 zagr.), Sietesz (1 zagr.), Ujezna (1 zagr.);	Wieliczka	Czasław (1 zagr.);	
	Radziechów	Peratyn (1 zagr.);	Zaleszczyki	Beremiany (5 zagr.), Milowce (4 zagr.), Rożanówka (2 zagr.), Tłuste (1 zagr.), Uhrynówce (9 zagr.), Worwolińce (2 zagr.);	
	Rawa ruska	Domaszów (2 zagr.), Ławryków (1 zagr.), Mosty Małe (1 zagr.), Niemirów (1 zagr.), Nowosiółki Kardynalskie (1 zagr.), Staje (1 zagr.), Szezerzec (1 zagr.), Ułhówek (2 zagr.), Wierzbica (7 zagr.), Żurawce (1 zagr.);	Zborów	Hodów (1 zagr.), Sławna (3 zagr.);	
	Rohatyn	Jawcze (2 zagr.), Podgrodzie (1 zagr.), Podkamień (1 zagr.), Podmichałowce (1 zagr.), Wasieczyn (2 zagr.), Wiszniów (2 zagr.);	Złoczów	Łuka (2 zagr.), Poczapy (1 zagr.);	
	Ropezyce	Gawrzyłowa (1 zagr.), Korzeniów (1 zagr.), Ocieka (1 zagr.), Paszczyna (1 zagr.);	Żółkiew	Artasów (1 zagr.), Batiatycze (5 zagr.), Blyszczywoły (6 zagr.), Bojaniec (1 zagr.), Butyny (1 zagr.), Czestynie (1 zagr.), Dalnicz (1 zagr.), Dorosów Wielki (4 zagr.), Glińsko (10 zagr.), Kłodzienko (4 zagr.), Koszelów (2 zagr.), Mohylany (1 zagr.), Mosty Wielkie (3 zagr.), Przemilówki (5 zagr.), Różanka (6 zagr.), Skwarzawa stara (1 zagr.), Wiesenberg (5 zagr.), Wolica (1 zagr.), Żółkiew (1 zagr.), Żółtańce (4 zagr.);	
	Rudki	Końbajowice (1 zagr.), Koropuż (1 zagr.), Kupnowice Stare (1 zagr.);	Żywiec	Żywiec (1 zagr.);	
	Rzeszów	Wola zgłobieńska (1 zagr.), Zgłobień (1 zagr.);	Kraków miasto	Dzielnice III., V., VI., XIII., XVII., XIX., XX., XXI., XXII., (17 zagr.);	
	Sambor	Hordynia Rustyk (1 zagr.), Rakowa (1 zagr.);	Wściekliza	Dąbrowa	Radgoszcz (1 zagr.);
	Sanok	Bykowce (6 zagr.), Olchowce (22 zagr.), Pakoszkówka (1 zagr.), Pielnia (1 zagr.), Raczkowa (1 zagr.), Srogów górny (1 zagr.), Załuż (1 zagr.);	Pomór świni	Sokal	Kuliczków (8 zagr.), Łubów (5 zagr.), Witków (1 zagr.);
	Skalał	Bucyki (3 zagr.), Hałuszczyńce (5 zagr.), Korszyłówka (4 zagr.), Łuka mała (6 zagr.), Mysłowa (1 zagr.), Podwołoczyska (1 zagr.), Poznanka hełmańska (6 zagr.), Różyska (11 zagr.), Sądawki (8 zagr.), Supranówka (4 zagr.), Tarnoruda (1 zagr.);	Żółkiew	Soposzyn (12 zagr.);	
	Skole	Hutar (5 zagr.), Stynawa Niżna (6 zagr.), Stynawa Wyżna (13 zagr.), Synowódzko Wyżne (43 zagr.), Tuczla (4 zagr.), Wołosianka (6 zagr.);	Różyska świni	Cieszanów	Cieszanów (5 zagr.);
Śniatyn	Borszczów (12 zagr.), Budyłów (4 zagr.), Demycze (20 zagr.), Kniaże (1 zagr.), Krasnostawce (5 zagr.), Lubkowce (10 zagr.), Podwysoka (7 zagr.), Śniatyn (51 zagr.), Tułuków (6 zagr.), Uście (20 zagr.), Widynów (10 zagr.), Wolezkowce (22 zagr.), Zawale (3 zagr.);	Gorlice	Biecz (1 zagr.);		
Sokal	Bełz (1 zagr.), Boratyn (1 zagr.), Budynin 1 (zagr.), Byszów (1 zagr.), Cebłów (1 zagr.), Cieląż (2 zagr.), Dziwnów (1 zagr.), Dobraczyn (1 zagr.), Hatowice (2 zagr.), Horodłowice (4 zagr.), Hulcze (1 zagr.), Ilkowice (1 zagr.), Jastrzębica (1 zagr.), Konotopy (2 zagr.), Kuliczków (2 zagr.), Leszczatów (1 zagr.), Łubów (1 zagr.), Łuczycze (2 zagr.), Moszków (1 zagr.), Myców (1 zagr.), Opulsko (2 zagr.), Ostrow (2 zagr.), Perespa (1 zagr.), Pieczygóry (2 zagr.), Piwowszczyzna (1 zagr.), Poturzyca (2 zagr.), Rusin (4 zagr.), Sawczyn (1 zagr.), Siebieczów (1 zagr.), Sielec (4 zagr.), Sokal (5 zagr.), Spasów (1 zagr.), Starogród (1 zagr.), Sulimów (1 zagr.), Switarzów (3 zagr.), Szmilków (7 zagr.), Tartaków Wieś (1 zagr.), Uhrynów (1 zagr.), Waniów (4 zagr.), Wareż miasto (2 zagr.), Wareż wieś (1 zagr.), Wojsławice (1 zagr.), Worochna (2 zagr.), Zabrze (10 zagr.), zniatyn (1 zagr.), Żuzel (2 zagr.);	Jarosław	Zarzecze (12 zagr.);		
Stanisławów	Dubowce (5 zagr.), Jamnica (4 zagr.), Kurypów (3 zagr.), Meducha (4 zagr.), Międzyhorce (3 zagr.), Pukasowce (6 zagr.), Radeza (14 zagr.), Sielec (2 zagr.), Sobotów (1 zagr.), Stanisławów (3 zagr.), Tumirz (2 zagr.), Tyśmieniczany (4 zagr.), Woł-	Mościska	Nikłowice (6 zagr.);		
			Tarnobrzeg	Chmielów (6 zagr.), Nadbrzezie (1 zagr.);	

W granicznym obszarze pozostającym pod zarządem c. i k. wojskowego generalnego gubernatorstwa w Lublinie panują następujące epizooocje:

a) nosaczna w obwodach: Chełm (4 miejsc.), Jędrzejów (5 miejsc.), Kielce (3 miejsc.), Krasnostaw (3 miejsc.), Lubartów (1 miejsce.), Lublin (1 miejsce.), Miechów (5 miejsc.), Nowy Radomsk (3 miejsc.), Opatów (5 miejsc.), Opoczno (3 miejsc.), Pińczów (4 miejsc.), Piotrków (8 miejsc.), Puławy (2 miejsc.), Sandomierz (2 miejsc.), Tomaszów (2 miejsc.), Wierzbnik (4 miejsc.), Włoszczowa (1 miejsc.), Zamość (1 miejsc.);

b) świerzb u koni w obwodach: Biłgoraj (6 miejsc.), Busk (6 miejsc.), Chełm (6 miejsc.), Dąbrowa (4 miejsc.), Hrubieszów (2 miejsc.), Janów (4 miejsc.), Jędrzejów (23 miejsc.), Końsk (4 miejsc.), Kozienice (9 miejsc.), Krasnostaw (39 miejsc.), Lubartów (19 miejsc.), Lublin (36 miejsc.), Miechów (7 miejsc.), Noworadomsk (20 miejsc.), Olkusz (13 miejsc.), Opatów (6 miejsc.), Opoczno (4 miejsc.), Pińczów (17 miejsc.), Piotrków (11 miejsc.), Puławy (2 miejsc.), Radom (22 miejsc.), Sandomierz (20 miejsc.), Tomaszów (22 miejsc.), Wierzbnik (2 miejsc.), Włoszczowa (8 miejsc.), Zamość (2 miejsc.);

c) różyska świni w obwodach: Busk (1 miejsc.), Janów (3 miejsc.), Opatów (1 miejsc.), Opoczno (1 miejsc.), Puławy (20 miejsc.), Sandomierz (1 miejsc.);

d) wścieklizna w obwodzie Kozienice (3 miejsc.).

L. 11523. Dnia 7 maja 1916 zakwestyjonowała tut. policja miejska w domu Zeislowej w Rzeszowie (Nowe miasto) znaczną ilość tutejszych wyrobów tytoniowych za kwotę 313 kor. 24 hal. wedle ceny dla konsumentów. Ponieważ dotychczas nie zgłosił się właściciel tych wyrobów tytoniowych, wzywa się przeto każdego ktoby rościł sobie prawo do nich, ażeby w przeciągu 90 dni zgłosił się w tut. Dyrekcji okręgu skarbowego, gdyż w razie przeciwnym postąpi się z zakwestyjonowanymi wyrobami tytoniowymi po myśli ustaw.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Rzeszów, 15 lipca 1918. (3839 2—3)

Prez. 1836 (18/18). Prezydium c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie w Krakowie na IV. zwyczajną kadencję rozpoczynającą się dnia 2 września 1918 o godzinie 9 rano c. k. radcę Dworu i kierownika sądu krajowego karnego Rudolfa Pelza, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego wyższego: dr. Wilhelm Grodyński, Czesława Obtulowicza, Walentego Murdzeńskiego, Romualda Radwańskiego i dr. Stanisława Trzaskowskiego, oraz c. k. radców sądu krajowego: dr. Jana Stolyhę, dr. Władysława Federowicza, Feliksa Franię, dr. Jana Czernego, dr. Franciszka Wajdę, dr. Karola Jakubowskiego, dr. Augustyna Olszowskiego, Zygmunta Rutowskiego, Piotra Pattaka, Konrada Czerneckiego, Adama Szczerbę, Władysława Rechowicza i Ignacego Szajdzickiego.

Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego.

Kraków, dnia 6 sierpnia 1918. (3830)

L. 823/18. (3842 1—3)

C. k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem po myśli § 29 ust. not. osoby interesowane, roszczone sobie pretensje do kaucyi urzędowej s. p. Władysława Wacławowicza c. k. notaryusza w Zabnie z czasów jego urzędowania tamże od 4 września 1917 do 19 lutego 1918 r., aby pretensje swe w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego to jest trzeciego zamieszczenia tego obwieszczenia w części urzędowej „Gazety Lwowskiej” tem pewniej do c. k. Izby notaryalnej w Krakowie zgłosiły, ileż po bezskutecznym upływie zakreślonego wyżej terminu, bez względu na ich pretensje kaucya powyższa od węgla kaucyjnego zwolniona i prawomocnemu właścicielowi wydana zostanie.

C. k. Izba notaryalna.

Kraków, dnia 6 sierpnia 1918.

C. XIV. 89/5. Против Ісаіови Вельлерови, котрого місце побыту не е відоме, внесли Павло і Катарина Терлецькі в ц. к. повітовім суді в Дрогобичі позов о устійнене, що парц. грунт. ч. кат. 1863 в Тустановицях становить особний терен ітд. На підставі позову вістала визначена авдіенція до устної розправи на день 26 вересня 1918 година 9 перед полуднем селя ч. 74. Для спереження прав незнаного в місяці побыту Ісаіа Вельлера, устанавляе ся пана др. Леона Алтера, адв. в Дрогобичі, куратором. Тойже куратор буде Ісаіа Вельлера в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, як він абе в Суді зголосить ся або виминить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ XIV.

Дрогобич, 31 липня 1918. (3856)

C. II. 163/18. Przeciw Wasylowi Bryndza i Iwanowi Bryndza z Rajskiego, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Nastunię Bryndza pozew o rozdział wspólnej własności przez podział fizyczny i t. d. Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję na dzień 10 września 1918 o godzinie 10. Celem strzeżenia praw Wasyla Bryndzy, Ołeksy Bryndzy i Iwana Bryndzy, ustanawia się p. dr. Władysława Smólskiego, adwokata w Baligródzie kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie nieobecnych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Baligród, dnia 24 lipca 1918. (3854)

C. I. 148/18 (1). Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Semkowi Tkaczowi, wniesiony został przez Rozalię Tkacz zamęzną Hrynszyn z Kołokolina pozew o zniesienie współwłasności realności obj. lwh. 666 gm. Kołokolina. Na podstawie tego pozwu wyznaczono audyencję na dzień 20 września 1918 o godzinie 9 przed południem, drzwi 8. Celem strzeżenia praw Semka Tkacza, ustanawia się p. dr. Rubierga, adwokata, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Semka Tkacza, w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bursztyn, dnia 19 lipca 1918. (3840)

E. 524/17 (4). W sprawie egzekucyjnej Powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu przeciw Henie Perlmann i Meilechowi Silberowi o 178 kor. 79 hal. itd. zpn. o licytację realności lwh. 525 gminy Rozwadow, ustanawia się kuratorem p. Ludwika Miasika c. k. notaryusza w Rozwadowie, dla niewiadomego z miejsca pobytu Meilecha Silbera.

Tenże kurator zastępować będzie Meilecha Silbera na jego koszt i niebezpieczeństwo do czasu, aż tenże w sądzie się zgłosi, lub pełnomocnika sobie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadow, 26 kwietnia 1918. (3860)

Spadki.

A. 1/18 (14). Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy. C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że dnia 14 października 1916 w Samborze zmarł Nuchim Schwarz, po którym powołany jest do spadku na podstawie ustawowego dziedziczenia syn jego Hersch Wolf Schwarz przebywający obecnie w Ameryce. Ponieważ sądowi miejsce jego pobytu nie jest znane, przeto wzywa się go aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami z kuratorką jego Chaną Schwarzową.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, 24 czerwca 1918. (3797 3—3)

Licytacje.

E. 9/14 (13). Edykt licytacyjny. Dnia 3 września 1918 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w podpiśnianym sądzie, biuro 46, licytacja dóbr Piotrowa Scheda II. objętych wykazem hipotecznym l. 400 księgi gruntowej dla większych posiadłości łącznego obszaru 1 ha 88 ar. 30 m². Wartość szacunkowa 2565 kor. Najniższa oferta 1710 kor. Prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju na szkody nabywey w dobrej wierze co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia. Zresztą odsyła się do edyktu licytacyjnego na tablicy sądowej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 3 lipca 1918. (3837)

E. 578/14 (49). Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek masy konkursowej Mendla Eksteina jako strony egzekwującej odbędzie się dnia 18 września 1918 o godzinie 9 przed południem w tut. sądzie Nr. biura 14 licytacja następujących realności: 1. całej realności lwh. 467 i pół realności lwh. 469 gm. kat. Kolbuszowa dolna pbud. lk. 398 i pgr. 6/6 z fabryką mydła, szopą, studnią i wychodki oraz drogą dojazdową oszacowanej na 16.940 koron. Najniższa oferta 8.470 koron; 2. całej realności lwh. 97 gminy Kolbuszowa dolna ogród oszacowany na 400 koron. Najniższa oferta 266 kor. 67 h.; 3. pół realności lwh. 256 gminy Ostrowy tuszowskie las i korezowisko oszacowanej na 4.225 koron. Najniższa oferta 2.950 koron i 4. jednej czwartej części realności lwh. 111 gminy Kossowy, korezunek, oszacowanej na 850 kor. Najniższa oferta 566 koron 67 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kolbuszowa, 3 sierpnia 1918. (3857)

Konkursy.

L. 6081/III. (3825)

Wskutek upoważnienia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 6 lipca b. r. L. 23.207.XII. a. ogłasza się konkurs na opróżnioną posadę dyrektora c. k. Seminarium nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, ewentualnie na inną mającą się opróżnić posadę dyrektora zakładu tejże kategorii. Kandydaci ubiegający się o tę posadę mają wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich tudzież znajomością obu języków krajowych (polskiego i ruskiego).

Kandydaci mają podania wystosowane do c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, wnieść w przepisanej drodze służbowej na ręce dyrekcji zakładu, na którego etacie pozostają, do c. k. Rady szkolnej krajowej do 15 września 1918.

Kandydaci, którzy pełnią czynną służbę wojskową, mogą przedstawić swą prośbę o tę posadę w formie najprostszej.

Wniesione podania przedłożą dyrekcye wraz z wykazami osobistymi petentów c. k. Radzie szkolnej krajowej natomiast po upływie terminu konkursu.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 7 sierpnia 1918. (3825)

L. 754/pr. (3822 1—3)

Wydział Rady powiatowej w Starym Samborze rozpisuje niniejszem na mocy statutu organizacyjnego konkurs na posadę inżyniera drogowego i kancelisty Wydziału powiatowego.

Inżynier wykazać się musi a) ukończonymi studjami technicznymi na jednej z Politechnik austriackich, b) nieprzekroczeniem lat 40, c) obywatelstwem austriackim, d) praktyką w robotach drogowych i budowie mostów, e) świadectwem moralności, f) znajomością obu języków krajowych.

Kancelista wykazać się musi a) ukończoną 4 klasą szkół średnich, b) nieprzekroczeniem lat 40, c) obywatelstwem austriackim, d) praktyką przy Władzach administracyjnych, e) umiejętnością pisania na maszynie, f) znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie, g) świadectwem moralności.

Posady powyższe, do których są przywiązane płace według rang od 12 do 7, tudzież ryczałt dla inżyniera na objazdy będą nadane na rok prowizorycznie poczem może nastąpić stabilizacja. Podania wnosić należy po dzień 15 września do Wydziału powiatowego, którego kancelarya udzieli bliższych wyjaśnień.

Stary Sambor, dnia 7 sierpnia 1918.

Sekretarz: Dyhdalewicz mp. Zastępca prezesa: Sozański mp.

Kuratele.

P. 24/18 (8. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą c. k. sądu powiatowego w Mszanie dolnej z dnia 10 stycznia 1918 l. cz. L. 4/17 (5) pozbawiono całkowicie własności Franciszka Antosza zamieszkałego w Łętowem a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Annę Antoszową w Łętowem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mszana dolna, 27 lipca 1918. (3841)

Amortyzacje.

T. 8/18 (2). Na wniosek Bronisławy Kurdyban, prywatnej, w Załuczcu nad Prutem, wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem wnioskodawczyni rzekomo zaginionej księżeczki wkładowej Kołomyjskiej Kasy Oszczędności Nr. 15.123 wystawionej na imię „Bronisława Kurdyban” opiewającej na kwotę 800 koron; teje posiadacza wzywa się, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu okazał ją sądowi; także inni interesowani mają swoje zarzuty przeciw wnioskowi podnieść. W przeciwnym razie zostanie księżeczka wymieniona po upływie tego terminu uznana za pozbawioną mocy prawnej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, 24 lutego 1918. (3835)

T. 100/18 (1). Na wniosek Magdaleny Rogalskiej w Oleszyczach starych, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zaginionej księżeczki wkładowej Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi Nr. 5549 na kwotę 4653 koron 55 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej księżeczki wzywa się, aby ją do 6 miesięcy licząc od daty edyktu sądowi okazał, także inni interesowani mają wnieść swoje zarzuty, bo inaczej po upływie tego czasokresu księżeczka zostanie uznana za pozbawioną znaczenia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, 27 lipca 1918. (3834)

T. 33/18 (2). Na wniosek Heleny Walszer, obecnie we Lwowie ul. Królewska l. 7, wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem wnioskodawczyni rzekomo zaginionej księżeczki zastawniczej kołomyjskiej Kasy oszczędności Nr. 16.801 opiewającego na złoty damski zegarek Nr. 13.505.

Posiadacza tego kwitu wzywa się, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu okazał go sądowi; także inni interesowani mają swoje zarzuty przeciw wnioskowi podać, w przeciwnym razie kwit zastawniczy po upływie tego czasokresu będzie uznany za pozbawiony mocy prawnej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, 4 czerwca 1918. (3831)

Nc. II. 250/18. Na wniosek Józefa Kulikowskiego z Mikuliniec, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy asekuracyjnej c. k. uprz. Towarzystwa Gizeli, zakładu wzajemnych ubezpieczeń na życie i posagi w Wiedniu Nr. 350.019 na 600 kor. opiewającej wystawionej na imię Józefa Kulikowskiego, płatnej dnia 1 marca 1919 na rzecz maryi Kulikowskiej.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikulince, 4 sierpnia 1918. (3851 1—3)

Nc. II. 249/18 (1). Na wniosek Salomona Führera, kupca w Pruchniku, wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do dokumentu sprzeżony z daty Berno, 16 marca 1912 Nr. 78007 wystawionego przez firmę Aleksander Suchanek, dom bankowy w Bernie, opiewającego na imię wnioskodawcy, a dotyczącego sprzedaży jednego losu kredytowego ziemskiego II. emisji Serya 7787 Nr. 15, który miał wnioskodawcy zaginać. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia przedłożył sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten dokument za umorzony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Pruchnik, dnia 28 czerwca 1918. (3859)

T. 126/18 (2). Na wniosek Towarzystwa Dobroczyńności Pań w Jarosławiu podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego który wnioskodawcy miał zaginać, wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: księżeczka Kasy oszczędności miasta Jarosławia Nr. 8902 na imię Ernestyny Halberstam na kwotę 732 kor. 57 hal. opiewająca.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemysł, dnia 5 sierpnia 1918. (3852)

T. II. 10/18 (1). Na wniosek Joela Trompetera, kupca w Rudniku n/S., podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonego weksla, który miał zaginać i wzywa się posiadacza tego weksla, aby go do dni 45, licząc od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” przedłożył temu sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznalby sąd weksel za umorzony. Weksel ten bez daty wystawienia i terminu płatności opiewa na sumę 1200 kor. jest podpisany przez Nuenima Wagnera jako przyjmający.

C. k. Sąd obwodowy, jako handl., Oddz. II.

Rzeszów, dnia 18 lipca 1918. (3844)

Firmy.

Firm. 28 Stow. II. 1616. Zmiany dotyczące stowarzyszenia już wpisanego. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 16 marca 1918 przy stowarzyszeniu: Składnica Kółek rolniczych w Mielcu stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: Ustąpili członkowie dyrekcji: dr. Henryk Matuziński, Jan Szczudło i Józef Buczek; wybrano w ich miejsce członkami dyrekcji: Józefa Niemea, dr. Andrzeja Głogoczowskiego i Jana Lubowieckiego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 16 marca 1918. (3849)

Firm. 53 Pojed. I. 434. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Tarnów. Brzmienie firmy: Rafinerya syrytusu, fabryka rumu, likierów, octu i miodu A. Schwanenfeld w Tarnowie. Prokurę udzielono: Leopoldowi Schinaglowi w Tarnowie. Ustanowiony prokurysta podpisywać będzie firmę w sposób wykazany w załączniku t. j. w ten sposób, że pod stampilą firmy w brzmieniu wyżej podanem, lub pod wydrukowanym ewentualnie wypisanem brzmieniem firmy „A. Schwanenfeld” wypisze własnoręcznie swoje nazwisko z dodatkiem wskazującym na prokurę. Data wpisu: 25 maja 1918.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, O. IV.

Tarnów, dnia 25 maja 1918. (3850)